

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlimi
Araştırmalar Derneği Yayın
Organıdır.

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :

Ergün ARIKDAL

Teknik Sekreterler :

M. Ali USTA ve Oktay TANTAY

İdarehane ve Dernek Binası :

Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişiği)

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :

RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL

Abone Ücreti : Yıllık 550 TL. - Yurt dışı 700 TL.

Telefon : 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Cilt : 23, Sayı 265, Şubat 1982

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72).

Cilt : Yıldız Mücellithanesi

Sevgili Okuyucular

Ocak 1982, Evren'deki Zeki Varlıkların memleketimizle «yakın ilişki» kurma hazırlıklarıyla geçti, denebilir. Bu ilişkinin niteliğini belirlemek üzere ETKİ - TEPKİ prensibine uygun olarak yapılan sondaj araştırmaları başarılı olmuştur. Bu şu anlama gelmektedir : Şuurlu toplumun olay karşısındaki tutumu dikkatli, samimi ve kararlıdır. Toplum olayı normal karşılamakta ve bilimsel çevrelerin (!) açıklamalarını yetersiz, en azından hafif bulmaktadır. Bu sonuç önemlidir ve şimdilik yeterlidir. Ham hayale gerek yoktur. Basında çıkan yazıların samimiyetini takdir etmek gerekir. Bu durum da olumlu yönde gelişecektir.

EVRENDEKİ ZEKİ VARLIKLAR'ın hareketlerindeki mânâ ve maksadı iyi anlayabilmek için RUHÇULUĞUN geniş bilgi ve yorum gücünden yararlanmak gerekir; bu gerçeği bilen bilir. Bilginin olmadığı yerde fesat ve inkâr vardır. İşte bu sebeptendir ki EZV'in hareketleri fesada uğramakta, menfi bir tutumla gözler kapanmakta, inkâr ve red ile «cahilleştirme operasyonuna» devam edilmektedir.

İnsanın kendini inkâr etmesi körlüktür.

Derneğimizin insanlarımıza karşı olan ödevini yerine getirmesi için verdiği bunca yıllık savaşın elbetteki sonucu alınıyor.

Şimdilik kağıt fiyatlarının artmasına rağmen Ruh ve Madde'nin fiyatını değiştirmiyoruz. Bildiğiniz gibi SİZ'den alınan SİZE dönüyor.

Selâm ve Sevgiler

Ergün ARIKDAL

Kader Ve Şans

Hepimiz, hayatımızda zaman zaman bize acı ya da sevinç veren olayların gerçek nedenlerini bu olayların kaderi bir şekilde mi yoksa tesadüfen mi haşımıza geldiklerini sanırım ki düşünmüşüzdür.

Yine kader gibi, şans dediğimiz olayı da merak ederiz. Neden bazı insanların şansını çok iyidir, olaylar hep onlara yardım eder tarzda gelişir, hatta toplumun pek itibar etmediği bir hayatı yaşamış olmalarına rağmen bu hayatlarına prim veriliyormuşçasına dünyevi kolaylıkları elde ederler, gibi soruları hep sorarız.

İşte bu yazımızda sizlere Kader ve Şans dediğimiz bu türden olayların birbirine bağlı olarak gerçek nedenlerini anlatacağız.

Spiritüel açıdan bir kader mevcuttur, yani mukadderat dediğimiz; yaşamımızdaki bazı olaylarda insan iradesini aşan ve bu iradeye zaman zaman yön veren bir gücün mevcut olduğunu kabul etmekteyiz, çünkü varlıkların bir kader sahibi olarak yeryüzünde yaşamalarının pek çok maksadı vardır. Bu maksatların başında bizim de bildiğimiz gibi ruh varlığının tekâmülü gelmektedir.

Ruh varlığının olgunlaşması, gelişmesi, şuurlanması kendisinin ve etrafının farkına varması, içinde bulunduğu sistemle, kendi özbenliği arasında cereyan eden bağların olduğunu sezebilmesi hep bu tekâmül faaliyetinin içerisinde.

TEKRAR BEDENLENME

Her varlık doğuş itibariyle bir «ruhsal ihtiyaçla» (gereksinme ile) doğar, yani tekâmül etmek için doğar ve kendisinde mevcut olan eksikliğin giderilmesi için hiç durmadan uğra-

şır. Varlığın; bilgi, görgü, idrak, tecrübe, anlayış eksikliklerinin farkına varması da yeterli değildir. Yeterli tecrübeden geçemedikleri için tam manası ile bu şuurlanamayan varlıklar bu eksikliklerin gerçekten düzelebilmesi ve bir fonksiyon icra edebilmesi için tekrar **tekrar bedenlenmek** suretiyle, ardarda gelen hayatlarla, tekamüllerine devam etmek zorundadırlar.

Her birimizin şu aktüel olan hayatımızdan çok önce, pek çok hayatlarımız olmuştur. Her hayatımızda da o hayatın bize sağlayabildiği bütün imkanları elimizden geldiği kadar kullanmak suretiyle bize gerekli olan tekâmül tecrübe ve bilgisini elde etmeye çalışmışızdır.

O halde kaderimizin temelini, bizim **kendi tekâmül seviyemiz tayin eder**. Her varlık birbirinden olgunluk, bilgi ve görgü bakımından farklıdır. Bu doğuştan gelen bir farktır, aynı zamanda bu **karmik bir farktır**. Herkesin karması öbüründen farklıdır.

Varlıklar ruhsal ihtiyaçlarının kadrosu dahilinde hareket etmekle doğar ayrıca bu ruhsal ihtiyaçların teşekkülünde tek yönlü bir program uygulanmadığı çok boyutlu bir görüş ile hareket edildiği için daha önceki yaşamlarda yapılan tecrübelerle, birikmiş bazı problemlerin halledilmesi de gereklidir. Yani karmaya bağlı olarak ferdin bizzat daha önce yapmış olduğu fiillerinin, eylemlerinin sonucunda ortaya çıkan bazı zaruretlere de katlanması gereklidir. Yani yaptığımız bir hareket bizi zorunlu olarak başka bir noktaya başka bir yöne getirmektedir ki bu noktadan geriye dönmek imkânsızdır ve artık burada

karma değimiz olay vardır. Hepimiz iyi ya da kötü yaptıklarımızın neticelerine katlanmak zorundayız.

KARMİK TELÂFİ

Karma, aksiyonlarımızla yani yaptığımız işlerle ilgili bir olaydır, sanskritçe bir kökten gelmektedir : Kırya; iş, aksiyon, hareket anlamına gelmektedir. Demek ki maddî, manevî, fikrî ve vicdanî her türlü hareketlerimizden doğan bir sorumluluğumuz vardır. Bu hareketlerimizin sebep olduğu olayların telâfisi tarzında olaylarla karşılaşırız. Bu karmik zaruretler tarzında ortaya çıkan olaylar kaderin teşekkülünde büyük rol oynarlar.

Örneğin; şu andaki hayatında herkes için örnek teşkil edebilecek bir şekilde yaşayan bir kimsenin hiç umulmadık bir anda çok kötü bir olayla karşılaşacağını görmüş olabilirsiniz. Bu kişinin böyle bir olayla karşılaşması karmik bir kaderdir yani bu olay geçmiş hayatlarımızdaki bazı hadiselerin sonucu olarak bu hayatında ortaya «sarsıcı» olarak çıkmıştır.

Yine başka bir örnek verelim. Bu hayattında her türlü kötülüğü yapan bir kişi, mü-kâfat alıyormuşcasına, elini uzattığı her işi gayet mükemmel bir şekilde yürütmektedir. Bu kişide bundan bir veya birkaç evvelki hayatının tabii sonuçları ile karşılaşmaktadır. Yani geçmiş hayatlarının mirasını yemektedir yalnız bu hayatlarının sonuçlarını da daha sonraki hayatlarında mutlaka alacaktır.

NE EKERSEK ONU BİÇERİZ!

Bizler genellikle iyi ya da kötü her türlü sonucu, (yaşamımızı bir ömre ve çok dar sınırlara tâbi tuttuğumuzdan) hemen görmek isteriz. Bize göre anında bir kararla ve bizler de gözleyebilirken iyi iyi ile, kötü kötü ile karşılaşmalıdır. Bu gayet pragmatik, fayda pratik ve biraz da bencilce bir anlayıştır. İsteriz ki gözler görürken bazı şeylerle karşılaşalım. Halbuki bir üst boyutta yaşamakta olan bir varlığın bizim boyutlarımızdaki zaman ve mekândan ayrı oluşu nedeniyle zaman ölçüsü bizimkilere uymaz. Bir önceki ya da bir sonraki hayatta olmasının hiç bir önemi yoktur. Daha üst seviyeden bakan biri için hayat bir sürekliliktir ama biz içinde olduğumuzdan doğum, ölüm gibi iniş çıkışlar vardır.

Zikzaklı bir nehir düşünelim, bu nehir; kıyısında yaşayanlar için zikzak yapmaktadır ama bir uçaktan nehri seyreden için sadece bir takım eğrilerden ibaret olan uzunun bir su kütlesi tarzında gözükür. Daha da yüksek bir seviyede ise nehrin çıktığı yerler, döküldüğü yer bir bütün halinde görülür. Nehrin başı ve sonu aynı anda müşahade edilmektedir yani karmik zaruretlerimizin gerçekleşmeleri bir ömrü kapsamıyabilir. Bir ömrü aşabilir. Netice olarak şöyle diyebiliriz; NE EKERSEK ONU BİÇERİZ.

İMTİHANLAR

Bir de kader olarak itiraz edilen bir başka noktada dünya şartlarının tanzim edilmesindeki dengesizliktir.

Yaşam şartlarını, imkânlarını nispeten tanzim eden insan aklı, fiziği, düşüncesi ve emeğidir. Bu yaşam şartlarını daha mükemmel bir hale getirebilmek bizim elimizdedir. Düzenimizi daha insancıl, daha vicdanlı, daha makul ölçüler içinde kurarsak belki bu tarzda bir kadere bağlı olmaktan doğan bitkinlik ve yılgınlıktan kurtulma ihtimalimiz olabilir, ama yine mukadder olanla karşılaşmak bir zarurettir. Örneğin; bulunduğumuz yerde elektrik yoksa radyo çalamıyacağız demektir. En basitinden uygarlığın meydana getirmiş olduğu bir imkânı kullanamamaktan ötürü bir mukadderata bağlanmış olduk; bu çok basit bir örnektir. Bu örnekleri çoğaltabiliriz. Görülüyor ki spirü-tüel açıdan kader yani mukadderat bizlerin tekâmülü için gereken bir İMTİHANLAR dizisidir.

Bizler tekâmül edebilmek için her an bir imtihana girmekte veya o imtihandan çıkmaktayız. Hazırlanma, girme ve çıkma süreci içerisinde devamlı bir çalkantı içindeyiz. İmtihansız, sınamasız, denemesiz hiç bir şey gerçekleşmez. En küçük duygularımızla, en küçük reflekslerimizle, karmik olarak getirdiklerimizle, karmik olarak götüreceğimizle herşeyimizle bir imtilhan bir sınanma hâli içerisindeyiz. Bundan şu sonuç ortaya çıkıyor ki eğer bir sınanma, bir imtilhan söz konusuyla bizler bu imtilhan ve sınamalara maruz bırakılıyor isek, zaten bir mukadderat içindeyiz demektir.

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

TERTİPLER

Yani karşımıza deneme için, kendimizi tartmak için, başkasına numune olabilmek için, yahut başkalarına numune olarak götürülebilmek için özel tertipte olaylar çıkarılmaktadır. Fakat her an kesiksiz olarak karşılaştığımız bu olaylar çok ince tertiplerle hazırlanmaktadır. Tertip dediğimiz bu düzenlemeler rastgele, tesadüfi basit bir düzenleme değildir: Çok kapsamlı, çok akıllıca, çok şuurlu bir şekilde hazırlanmış olan, hazırlanacak olan her türlü olayın içerisine bizi de katmaktadır.

Bundan amaç yürüyen, değişen, yenilenen olaylar manzumesinin içinde kendi başına bir olay olan insanı da katarak onu mükemmelliğe götürmektir. İnsan bütün bu olaylarla temas ede ede bir olgunluk kazanır, tecrübe kazanır, yükselir. Giderek daha karmaşık, daha ince, daha metafizik (fizik ötesi) şartların mevcut olduğu daha anlamlı olay akışları içerisine girmeye başlar ki bu da onun tekâmülü ile ilgili bir husustur.

Unutmayalım ki imtihanlarımıza verdiğimiz cevaplar bizi tekâmül ettirecektir.

ŞANS, ŞANS

Şans konusuna da yukarıdaki paragraflar-

da biraz temas etmiş olduk. Şans dediğimiz olayın karma ile çok büyük ilişkisi vardır.

Şans çok küçük bir gayretle ya da hiç bir gayret göstermeden büyük sonuçlarla karşılaşmaktadır.

Örneğin spor - totodan 10 milyon kazanmış bir insan bizim için çok şanslı bir insan sayılır. Bizim ölçümüz budur, ama bilmiyoruz ki karmik bir sonuçla karşı karşıya olan bu insan bu maddî vasıtayı hayırlı bir yolda kullanmayacaksa eğer, bu para ona sadece bir yüküdür. Acaba aramızda kaç kişi bir piyango bileti alırken bana hayır getirmeyecekse eğer, bu bilete hiç bir şey çıkmasın diye düşünür. İşte şansın esası da bir takım kolaylıkları elde etmek arzusudur. Yalnız unutulmamalıdır ki şanslılıkta da boşuna hiç bir şey yoktur. Şans ta bir liyakat, bir teşvik söz konusudur. Bu teşvik ve liyakatı kesikli bir zaman akışı içerisinde düşünmemeliyiz. Bu spiritüel bir görüştür. Hayatının bir döneminde çok şanslı sayılan bir kişi kendisine tanınan bu imkânları kullanıp kullanamayacağı konusunda imtihan ediliyordur ya da geçmiş hayatlarından birinin mirasını yiyordur. Her iki halde de çok dikkatli ve iyi niyetli davranarak mukadder olan sonuçlarımızı hayra döndürmek bizim elimizdedir.

PLANET

EVRENDE ZEKİ HAYAT

Türkiye'de ilk defa Uzay ve Uzay Ötesi konuları bilimsel, öğretici ve araştırmacı yöntemlerle ele alan bu ÖNCÜ DERGİ'yi İki ayda bir okuyacaksınız. Şimdiye lütfen abone olunuz.

Sayısı 30 TL.
Yıllık 180 TL.

PLANET DERGİSİ; P.K. 1157- İstanbul

Önceki Hayatlar İpnoz Yoluyla Biliniyor

● Jean - Louis Degaudenzi'den
Canan Yazıcıoğlu çevirdi.

«İpnotik gerileme» olayları bu konuda ilerlemiş araştırma ile uğraşanlara bir çok problemler ortaya getirmektedir. Bu olayda, acaba beynimizin ya da genlerimizin derinliklerine saklanmış, bilinç - dışı hatıraların basit bir keşfi mi sözkonusudur? Ya da reenkarnasyona inancı, dinler kadar eski bu bilmece-nin verilerini tekrardan tetkik etmek zorunda mıyız?

Başka bir deyimle, şimdiki varlığımız, kendimizin bazı elementleri ile elektrik seviyesindeki, eskiden yaşanmış bazı hatıra tecrübelerini taşıyor mu? Ya da vücudumuz, bazı inananların iddia ettikleri gibi, halen tamamen bilinmeyen kurallara göre, ölümden doğuma, bir organizmanın başlangıcından diğere-gine göç eden bir ruhun toplanma yeri midir?

Böyle bir problemin tetkiki için bu tezleri kabul edemeyiz, zira bütün nesnellığı ile hiç bir şey yapmamıza izin vermiyor.

Düzenli seminerlerle ipnozun kullanılması, ki buna bilimsel olarak tüme varıcı (inductive) gerileme diyoruz, inanılmaz sonuçlar veriyor.

Temkinli, bir ipnotizörün yönetiminde, kişiler önceki yaşamlarına dalıyorlar, söyledikleri doğrulanabiliyor; böylece bu süjelerde gerçekten tasvir ettiklerini yaşadıkları, gerçekte olmuş birçok ayrıntıları ima ettikleri müşahade edilir. Bununla beraber şimdiki kadar yeteri derecede mücerret tecrübeler sözkonusuydu. Bugün, bir İngiliz araştırmacı John Keeton, 9.000 kişiye ipnozla gerileme yaptırıyor ve aşağı yukarı 25 yıla uzanan çalışmalarının sonuçlarını yayınlıyor. Bu alanda kesin olarak girilen tek teşebbüstür ve uz-

manların emrine verilen gereçler her bakımdan olağanüstüdür.

Süjeler birçok geçmiş hayatlarını yaşıyabilmişlerdir. Bazen bu süjeler «ruh göçünde» cinsiyet değiştirmişler, yüzyılları geçirmişlerdir. Bunların tasfirlerini ve söylediklerini doğrulamak çoğu zaman oldukça kolaydır.

Örneğin, Mrs. Ann Dowling, Mersyside'da (İngilterenin kuzeyinde) basit bir ev kadınıdır. Keeton'un gerilere götürmesi sonucu, 1836'da Liverpool'da sefil ve bakımsız bir evde yaşadığını açıklamıştır. Mrs. Dowling'in o devri, bu derece doğrulukla bilebilmesi için yeterli derecede tarih bilgisi yoktur. Korku içindeki küçük bir çocuk sesi ile, bir sanayi şehrinin fakir semtlerindeki yaşamını anlatmıştır. Babası limanda çalışır, bir gün bir at tarafından öldürülür.

Bu hikâyenin tüm ayrıntıları doğrulanabilir. Mrs. Dowling'in söylediği küçük SARAH WILLIAMS gerçekten o tarihte Liverpool'da yaşamıştır. Gerçi bahsettiği sokak şimdi yerinde yoktur fakat XIX. yüzyıldaki varlığı Liverpool limanının eski planlarından kolayca bulunabilir.

Sarah, (Mrs. Dowling) özellikle Kraliçe VİCTORIA ile Prens Albert'in şehri ziyaretlerini hatırlıyor. Alayın lüksü, maddi ve manevi koyu bir sefalet içindeki çocuğu hiç şüphesiz çok etkilemiştir. Aynı mutsuz, küçük sesi ile «The Fairy» adındaki gemi ile kral karı - kocanın gidişlerini anlatmıştır. Bu kraliyet yatının adı değıldir!?? Buna rağmen Keeton, zamanın eski gazetelerinde bir araştırma yapmıştır, ve bu seyahat esnasında Albert ve

☒ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

**Soldan Sağa : Ann Dowling, Sue Atkins ve Thelma Palmer.
Bu sjelerle olağanüstü sonuçlar elde edildi.**

Victoria'nın her zamanki yatları ile değil, «The Fairy» adındaki kraliyet donanma gemisi ile seyahat ettiklerini bulmuştur.

Thelma Palmer 50 senelik bir Amerikan okulunda öğretmendir. Gayet dengeli, gizemciliğe az yatkındır ve başlangıçta John Keeton'un araştırmalarına alayla karşılık vermiştir. İpnotik gerilemenin ilk seansları kk çocukluktan daha yukarı çıkmasına izin vermemiştir. Fakat İngiliz araştırmacının kullandığı tekniğin doğruluğu kadını ikna etmiştir. Uzun süren bir çalışma tam başarıyı getirir 200 sene ncesi Philadelphia'da matbaacı çırağı bir erkektir.

Adı Tom Brown'dur, ve cinsel yaşamı üzerinde öyle açıklamalar yapmıştır ki bunları olduka katı bir şekilde ilkelere bağlı bir ğretmen olan ağırbaşlı, haysiyetli Mrs. Palmer'in ağzından duymak pek beklenemez.

John Keeton'u bu arada daha da ilgilediren Brown'un Benjamin Franklin'in atölyesinde ırac olması olaydır. nl bilgin gerçekten Philadelphia'da matbaada çalışmıştır. Thelma, bunu bilemez, zira bilginin bazı nadir, biyografilerinde vardır. Ayrıca Mrs. Palmer Franklin'in baskıları hakkında birçok ayrıntılar vermiştir. Keeton süjenin söylediklerini kanıtlamıştır. O dönemde Franklin gerçekten mutfak ve ısıtma aletleri yeniliklerinde, paratonerin gelecekteki keşi için çalışmakta idi ve Mrs. Thelma, geç Tom Brown olarak bu araştırmaların imtiyazlı şahidi idi...

Brown bağımsızlık savaşını yaşamış, daha sonra batıda ifti olmuştur. Brown, John Keeton'a ve asistanlarına Franklin'in eski iş-

isine ekili bir arazinin bağışlanması sorununda dökümanları bulmakta kolaylık sağlamıştır. Hersey, Amerikalı ğretmenin anlattıkları ile uyuşmakta idi. şunu da ekliyebiliriz ki, ipnoz sırasında hemen hemen erkeksi bir sesle konuşmaktaydı.

İngiliz ipnotizmacı, Mrs. Sue Atkin'in en az 2 önceki yaşamını ortaya çıkartmıştır. XVII. yüzyılda Stapleford - on - Suffolk kasabasında Jesuite (cizvit) olarak yaşamıştır, İngiltere'de bu ismi taşıyan birçok şehir, kyck vardır. Keeton, sjesine daha çok doğruluk getirmesini ister. Mrs. Atkins, eski ismini verir : Pre Antony Benett. Cambridgeshire'de aziz Pierre'e vakfedilen bir kilisede görevini yapmaktaydı. John Keeton beyanatın doğruluğunu ve de o devirdeki İngiltere'nin birçok de-tayları hakkında kontrol yapar. (Sue Atkins bunları kesinlikle bilemez).

Sue Atkins, ikinci gen kişiliğinde de erkektir. Olayda, Charlie adındaki bir sokak çocuğu sözkonusudur. Geçen asrın sonlarına doğru yaşamıştır. İpnoz altında sesi çok kısıktır. Willingford adında, Severn ırmağına bir kaç mil uzaklıkta bir kasabada doğmuştur. Kasabanın içinde Aziz Michele adanmış bir kilise vardır. Gerçekte bu bölgede Willingford diye bir yer yoktur!!! Fakat Keeton, Saverne yakın bir kyckte Wichenford da, Melek Mikael'in koruyuculuğunda bir kilise bulmuştur. Charlie ayrıca çocukların içinde oynadığı mağaralardan, ırmağın çevresinden bahseder, ve ipnotizr anketini gerçekleştirdiğinde bütün bunların tamamen doğru olduğu kabul edilmiştir.

Charlie söylediğine göre, birkaç zamandır çalıştığı yapım evinde kendisinin sebebiyet verdiği bir yangın esnasında ölmüştür.

Fabrika neredeydi?

Yangın gerçekten olmuş muydu?

Keeton, bunu öğrenememiştir. Mrs. Atkins Charlie'nin beyanatları hiç bir zaman daha açık belirgin olmamıştır, ve diğer indüklemelerde de bu kişiliği tekrar meydana çıkarmak mümkün olmamıştır.

John Keeton'un dökümanlarında böyle binlerce gerçekliği şüphe götürmez olaylar, hadiseler vardır. İpnötizör tarafından tekrardan, çok titiz tahkiklere, kontrol amacı ile, teşebbüs edilmiştir.

Çoğu kez ipnotik genlemeye sevk edilen sùjelerin beyanatları tam olarak sabittir. Bu erkekler ya da kadınlar yaşadıklarını iddia ettikleri çağ üzerinde birçok ayrıntıları ya da girdikleri kişilikleri bilemezler. Üstelik, İngiliz araştırmacının telkinleri yeter derecede birçok tuzaklar, hileler ihtiva eder, çok usta bir yalancının bile bunlardan kurtulması imkânsızdır.

Keeton, bir sonuç çıkarmıyor. Eğer ruh vücúddan vücúda asırlardan beri geç ediyorsa veyahut tecrübe süjesi olarak almış olduğu sùjelerde bazı saklanmış hatıraların bir kısmını uyandırıyor, reenkarnasyon ya da

elektronik hafıza denmesi yeterli değildir. İngiliz araştırmacı ile Sovyet ya da Amerikalı meslektaşlarının çalışmalarını mukayese ederek daha fazla doğruluk iddia edebiliriz.

Kendisine ikâmet olarak yeni doğacak bir çocuğu seçen bir RUH hipotezi, hiç bir şekilde, eski çağlardan beri süregelen dinlerde olduğu gibi «batıl itikat» olarak bir kenara atılamaz.

Elektronik hafıza teorisinin bütün yaşayan varlıktaki her elektronun, bu bütün varlıkta bir hafıza programı taşıdığını ileri sürmesi yüzyılımız bilim zihniyeti için çok caziptir.

Fakat gözönüne koyduğumuz bu derece karışık fenomenler yeterli midir?

Bu problemleri birçok kereler tartıştırmızdan bu yana, bize öyle geliyor ki, bu iki tez bir kenara itilemez.

Ruh, gerçekte neden ebediyette kendisine destek olacak bir ya da birçok ayrıcalıklı elektron seçmiyor?

Mukabilinde, elektronik yapının belleksel olanakları, ruhun hiçbir zaman yok olmaması için bir araç meydana getirmez mi?

Yine de bize bir çeşit ikicilik göstermek isteyip Batı uygarlığının yakasını bırakmayan bu fizik dünyası ile maddî olmayan dünya arasında belki de o kadar çok anlaşmazlık yoktur. (Nostra - 403).

Ruh ve Maddî Yarınlar

PARAPSIKOLOJİ DERSLERİ

A'dan Z'ye kadar parapsikolojinin bütün çalışmalarını herkesin anlayacağı dersler halinde, uygulamalı olarak içeren bu kitabı sunuyoruz.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ : P.K. 1157 - İSTANBUL

FİYATI : 150 TL.—

Bilgi Ve Liyakat

● Ahmet HIZVEREN ●

Türkçe karşılık olarak becerirlik diyebiliriz. Ahlaksal bir değer taşır. Ödevi yerine getirebilirliğin ifadesidir. Bildiğimiz gibi Ruhçulukta bir tekâmül ifadesi olarak çok kullanılır.

Liyakatın reenkarnasyonla sıkı bir ilişkisi vardır. Zira reenkarnasyonlarla elde edilen tecrübeler liyakata dönüşürler.

Biz dünya insanı olarak bu devrenin icaplarını yerine getirmek zorunluluğundayız. Tekâmül yolunda irade ve şuurumuzu kullanırken bizlere her türlü yardım açık tutulur.

Nitekim bir celsede aynen şunlar söylenmiştir: «Liyakat teşekkül etmeyince imkânlardan istifade edilemez. Liyakatın teşekkülü sizin, sanımı, duyarak, anlıyarak geçirmiş olduğunuz tecrübelerin sonucunda elde etmiş olduğunuz bilgi ve bu bilginin taşıdığı kudret ve bu kudrete haiz olmaktan dolayı bizatihi sizin ifade ve tasarruf sahanızın genişliği demektir.» diye ifade ediliyor.

Biz, yaşamımızda ne kadar samimi olabiliriz? Ne kadar samimiyiz? Şüphesiz burada ki samimiyet ile kendi isteklerimizle duygularımızla, kısaca kendi nefsimizle ilgili samimiyeti kastetmiyoruz. Samimiyetin gerçek ifadesi dünyaya doğarken yüklendiğimiz görevin yerine getirilmesiyle ilgilidir. O halde biz, bu

açıdan olmak üzere geçireceğimiz tecrübeler ve sonuçta elde edeceğimiz bilgiler, bize birçok şey hakkında tasarruf etme hakkını kazandıracaktır. Yani liyakatı elde edeceğiz.

Vibrasyonlarımız değişik ve hepimiz dünyaya insanıyız. Yani Beşer'iz. Dünya insanlığından başka bir üst insan seviyesine geçmek mükedderimizdir. İşte biz bu geçişlerimizi, toplum içinde ve aile içinde çeşitli reenkarnasyonlarla çeşitli biçimlerde hazırlarız. Boşluklarımızı ya doldururuz ya da dolduramayız.

Dünyadaki bütün uğraşlar, vasıtalar, dereceler, özünü tanıma, kudretlerini kullanabilme liyakatını elde etmek için birer çabalar zinciridir. Çünkü biz biliriz ki bu doğrultuda gösterilen her çaba, bilgi ve liyakatımızı kullanabilme imkânlarını yaratır. Fakat, birçok misallerde gördüğümüz gibi üstün değerlere ulaşmak kolay olmamakta ve birçok zahmetlerden geçilmektedir.

Geçmişimiz şimdimizi hazırladı. Şimdimiz ile geleceğimizi hazırlıyoruz. Fakat ne olursa olsun daha iyi olabiliriz. Zira geleceğimizi hazırlamak elimizdedir. İçgüdülerimizin yönetimine kapıldığımız sürece, kendimizi bile, idarede liyakat sahibi olabilmemiz zorlaşır.

Kişinin ilk hedefi iç güdü ve duygularının üstüne çıkmasıdır. Ve tabii öz varlığını tanımak gayreti içinde kudretlerini geliştirerek gerçek bir liyakate ulaşmaktır. O taktirde meselâ kişi, en azından yaşamdaki yerini bilir. Ve yine meselâ, çevremize baktığımızda kimilerin ceza verdiğini görürüz. Oysaki bütün bunları liyakat gereği yapmak fayda sağlar.

Severken cezanın yerini, cezalandırırken de sevmenin yerini bilebilmesi, bunu tekleştirilmesini, kişinin liyakatını işaretler.

Ama dünya insanı ne şekilde hareket ederse etsin, İlahî yardım içindedir. Yani yukarısı daima görüp gözetir. Ta ki umut kalmayana dek. Sonra herşey baştan başlar.

Aslına bakarsak ölmesini bilmek bile bir liyakat işidir. Ölüm konusu hakkında bilgisi olmıyan, akıl erdirmeye çalışmıyan kısaca ölmesini bilmeyen kişinin ölümü de zor, acıklı, ızdıraplı olur.

Liyakat ile ilgili düşüncelere biraz daha açıklık getirmek üzere celse notlarından bir kısım aktarıyorum. «S.P. . Liyakat, ferдин samimiyeti nispetinde kendine celp etmiş oldu-

ğu hayır ve yardım ve hayır ve yardımla mü-terafık olarak kendi nefsi üzerinde tesis etmiş olduğu kudrettir. İşte bu liyakatlı insandır. Ve bu insan, beşerî tatbikat içerisinde muktediri olduğu her hadisatı yaşayabilir, celledebilir, tanzim edebilir veyahut ortadan kaldırmaya, en azından kendine müteveccih olan yolunu başka bir istikamete çevirmeye muvaffak olabilir.»

Görülüyor ki liyakatlı olmak, çok ve eksilmeyecek biçimde bir çabanın sonunda elde edilebilecek değer. Liyakatın içinde, yapabilmenin, sevebilmenin, bozabilmenin, ortadan kaldırmanın tasarrufu vardır. Meselâ kendini düşmanına da sevdiren insana liyakatlı insan diyebiliriz.

Bilgilenmemiz ve liyakatımız, toplum içinde bir arada yaşamaya bağlıdır. Toplumdan kaçmakla ya da kendimizi tecrit etmekle ne bilgilenebiliriz ne de liyakat elde edebiliriz. Yaşamın birçok boşlukları vardır. Ve bunların doldurulması tam'a erdirilmesi gerekmektedir. Zaten insan dünyada bunun için vardır.

Celsede, «... kendi nefsi üzerinde tesis etmiş olduğu kudrettir.» denilmektedir. O halde bilginin, liyakatın, elde edilme çabasını kendi üzerimizde öncelikle tatbik edeceğiz.

Kişinin öncelikle kendi bedeni hakkında bilgisi olması gerekir. Her bedenin mutlak sınırı vardır. Bedenimizi nasıl ki dışarıdan temiz tutmaya ve onu birtakım tehlikelere karşı koruyorsak, bedeni sağlıklı tutmaya yarayan beslenmemize de dikkat etmemiz gerekir. Zira beslenme şeklinin psişik sağlığımızla da ilintisi vardır. İç orqanları asırı yormıyacak biçimde yapılan beslenme, psişik yeteneklerimizi güçlendirme ve arttırma yönünde fayda sağlar. «Bir lokma bir hırka» misali beslenme kadar «Kuş sütü kuru üzüm» anlamında bir beslenmenin de vücudumuza zararları vardır.

Çağımızın realitesini beslenme ile de tanımalıyız. Zira bir sevin tadına varduktan sonra, yani nefis onu bildikten sonra mücadele ve dolavıslıvle bilaj yolu açılır. Cesitli yöntemlerle bedenimizin dışını koruduğumuz kadar, beslenme yoluyla da bedenimizin içini korumalı ve temiz tutmalıyız.

Üçüncü aşamada ise en zorlu uğraşı yer

ılmaktadır. Şuuraltımızı temizlemek ve korumak. Doğarken getirdiklerimiz, doğduktan sonra verilenler ve erginlikten sonra aldıklarımız.

Vücudumuza aldığımız besin maddeleri gibi, neyi ne kadar kullanabiliriz neyi niçin dışımızda tutmamız gerekliliğini bilmemiz önemlidir. Yanlışlıklarımızı, eksiklerimizi, en doğruca yine biz kendimiz bilebiliriz. İşte bunları daha da sorun haline getirici davranışlarda bulunmamak, giderek ayıklamak bir bilgiyi gerektirmektedir. Kişinin derin sıkıntı ve karmaşalara düşmesi giderilmesi gereken bir pastır. Yine, ihtirasımız ve bir heyecan ifademiz bizi ve çevremizi rahatsız edecek biçimde ise, doldurulması gereken boşluklarımız var demektir.

İşte insan maddî manevî, bütünüyle kendini kontrol edebilir bir bilgiye ulaştıktan sonradır ki, o insan için bir liyakat söz konusu olur. Ve o insan celsede dendiği gibi «Beşerî tatbikat içerisinde muktediri olduğu her hadisatı yaşayabilir.»

Kişi bulunduğu realiteyi aşma durumuna gelince üst realitenin bilgileriyle dolmaya başlar. Bilgi ve realite çatışması diyebileceğimiz bu durum kişi için kritik bir durumdur. Zira eski realitenin bırakılması gerekmektedir. Sahip olduğumuz realite ile aldığımız bilgi arasında çatışmayı gidermek için gelen bilgiyi nefsimizde tatbik etmek ve bir senteze gitmek zorunluluğu vardır.

Biz, liyakatımızın arttırılması gereğine samimi olarak inanıyorsak bunun, sadece bilgiyi öğrenmekle olmayacağını şuuruna da varmamız önemlidir.

Bununla ilgili bir celse notunu aktarıyorum. S.P. - «Liyakat, bilginin yalnızca öğretilmesiyle asla artmaz. Tatbiki, nefiste yaşanması ve sentezi ile hazmiyle...» şeklinde devam etmektedir.

İnsanlar her zaman bilgi tesirleri altındadırlar. Fakat kişi gelen bilgiyi samimiyet ile karşılamayıp tatbikatını öncelikle kendinde yapmazsa, karmasından getirdiği realitelere, giderek daha sıkı bir şekilde yapısır. Öyle ki o kişi öldükten sonra bile o realiteleri ile yaşamaya devam eder. Bu bakımdan bilgi tesirleri ile içinde bulunduğumuz realiteleri den-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

gede tutmak zorluğundayız. Aydın insan liyakat sahibi insan bu dengeyi sağlayan insandır.

İnsanlık, saf iman devresini, şartlandırma devresini aşmış ve halen içinde bulunduğu idrakli safha içinden de başka bir realite safhasına geçmek üzeredir. İşte bu safhada insan, liyakat denen vasfı kazanmasının gerekliliği daha da artmaktadır. Bu bakımdan idrak etmek yetmemekte ve şuur sahalarımızın kudretini arttırmak zorunluluğu ortaya çıkmaktadır. Yine bununla ilgili bir celse notunu aktarıyorum. «Şuur sahasının kudretini geliştirmek, varlığın cehdine bağlıdır. Hele müdrik varlık bu cehdi gerçekten daha ziyadesiyle gösterir. Şuur sahasının kudretinin uzandığı sınır bölgeleri her zaman maddî âlem içerisinde, tatbikat sahalarının dahilinde gözükmebilir. Ruh'un bağlılık ve yaşantı safhası sadece bedenle alakalı dar bir buutun içerisinde değildir. Sizin sahanızın kudreti beden buutlarının ve buudunun çok daha ötesine taşar.»

İşte biz, idrakin ötesinde bir hakikate girdiğimizde bilgi ve liyakat hak kazanırız.

Ruhen evrenseliz. Ama dünya insanıyız. Ve bu sınır içinde bilgimizi, liyakatimizi kullanabiliyoruz. Oysaki daha yüksek tertipteki maddeyi kullanabilme liyakatlerini de elde etmemiz bizim için bir borçtur.

Dünyamızda Ruhsal Tekâmülümüzü arttırmak için bulunuyoruz. Yaşadığımız tecrübe ve edindiğimiz bilgilerle liyakatimizi arttıramasak bir ayıklanmaya tabi tutulmamız söz konusudur. Kazanılan bilgiler kaybedilmez fakat başka ve yeni bir ortam içinde bu kez sadece o ortamın bilgileri ile tekâmül yolunda ilerlemeye çalışılır. Evet, yaşamdaki deneylerimizle bilgilerimizi ve bilgilerimizle de liyakatimizi elde ederiz. Ancak dünyada yaptığımız tatbikatlarda elde ettiğimiz bilgilerin, bizim serbest şuurumuzda öz bilgi yaratacak şekilde olması gereklidir. Yani dünyada öğrendiğimiz ve araç olarak kullandığımız bilgi yüklerinin bizim serbest şuurumuza bilgi aktarmasına mani olmaması önemlidir.

Meselâ, dinî veya aile düzeni ve bilaisi üzerine sünhesiz herkesin benzer ve başka tatbikatı vardır. İster avrı ister benzer, bilgi ve tatbikatlarımızda vük hilsinin etkisi ne kadardır? Yük bilgi, kendimizden gelen nefsanî

etkilenmeden olduğu kadar düşünce tembelliği göstererek bizi tesirine alan realitesi geçmiş bir yük bilgisi de olabilir. Burası dikkat edilmesi gereken bir noktadır.

Zira, kendini yük bilgilerle bloke eden kişinin, serbest şuuru ile öz bilgi aktarması güçleşmektedir. Biz biliyoruz ki dünyadaki varlığımızın nedeni, öz varlığımızı tanımak ve kudretlerimizi geliştirmek içindir. Bununla yükümlüyüz.

Her kişi arasında mutlaka ki bilgiyi alabilme ve kullanabilme farkı vardır. Farklılıklar ne olursa olsun, kişinin kendi realitesini tanınması ve bir üst realiteye açık olması, onun kendi realitesindeki liyakatını kazandıracak ve realite değişiminde kolaylık sağlayacaktır. Bu ise insanlar yani varlıklar arasında bir ahenk ve Beşer'de tekâmül hızını güçleştirecektir.

Yani celse notunda söylendiği gibi S.P. - «Beşer, tekâmül gidişine uygun olarak kademeli tarzda tadilata boyun eğer. Tadilat insan prototipinin özünü kendi bünyesinde teşkil edinceye kadar devam eder.»

Biz farkında olalım veya olmayalım, bilgi alırız ve bilgi veririz. Şuurda meydana gelecek yeni bir bilgi bizde başka bir realitenin de başlangıcı olacaktır. Başka bir celsede bunun ifadesi şöyle yapılmaktadır. E.G. - «Varlık kendi yaratılmıştır. Kendine gerekli olan ikinci prensip olarak sizden aldığı enerjiyle bütünleşmektedir. Bu onun enerji yani bilgi yönünden eksikliklerini tamamlamasına neden olmaktadır. Bu tamamlama bir olayın ilk başlangıcı olarak işler.» denilmektedir.

Bizi bir başlangıca götüren uyarımı aldıktan sonra hız kazanmak bize kalmış bir şeydir. Ancak bilgi yönünden meşgul olduğu realiteyi bırakmayan kişiyi zorlamak faydasızdır. Zira eksiklikler tamamlanmadan bir devrenin liyakatı kazanılmadan başka bir devrenin liyakatını kazanmak sözkonusu değildir.

Yaşamda bize kolaylık sağlayan bilailerin, bize sadece bir vasıta vazifesi görmesine önemli dikkat göstermeliyiz. Eğer bu bilailer ile cevherimize öz bilgi aktaramıyorsak ya da yeterli miktarda aktaramıyorsak yaşam boş harcanmış olacaktır.

Yaşam içindeki yaşam bilgilerinde göstereceğimiz liyakatların sonucu, bizi bir üst

düzeydeki tekâmüle götürür. İdareci varlıklar faydalanıp tekâmül etmeleri ve ettirmeleri için insanların önüne birçok imkânlar çıkartırlar.

Ancak ne var ki bilgi ve imkânlarını gerektiği gibi kullanamayanlar sürenin bitiminde bir sıçrayış yapabilmek durumunda değillerse yani sınavı kaybetmişlerse bu kez ağırlığı fazla niteliği değişik bir imtihan aşamasına gireceklerdir. Ve bu kez bilgi ve liyakatın kazanılması daha meşakkatli olacaktır. Bu arada bir celse notu aktarıyorum. «E.G.P. - ...Daha seyyal daha doğru olarak onlara etkide bulunacak, maddenin tüm katılığını hissettirip, serdirecek nitelikte bir okul tahsis edilmesi kararlaştırılır.» denilmektedir.

Yaşamdaki realitelerarası farkı görebilmek tekâmül çizgisinde olmak üzere bir realiteden ayrılma kaabiliyetini göstermek kişiyi liyakatli yapar.

Biz istesek te istemesek te varlık olarak karşılıklı etkileşim içerisindeyiz. İşte bu etkileşimler o varlık için başka bir realiteye geçişi sağlıyan bir itici güç olur. Yani elde edi-

len enerji ve kazanılan bilgi ile geride bıraktığımız realitenin tasarrufunu elde ederiz.

Yaşamımızın asıl amacı karşılaştığımız her olayı tam olarak araştırıp öğrenmek ilişkilerimizde üst düzeyde hareket etmek ve sebep ve sonuçlarına göre kendimizi değerlendirmektir. Bu gerçek anlamda yapıldığında bilgimizi ortaya çıkartır ve tekâmülümüzü sağlar.

O halde biz yaşamımızın asıl amacı olarak yaşadığımız olayları tam olarak inceleyerek, üst düzeyde hareket edersek ve çıkardığımız sebep - sonuca göre bir değerlendirme yaparsak aldığımız enerjinin şiddeti artacak, artan oranda tatbikat yapacağız bu ise kendimizde etki yaratacaktır. Sonuç; değişik ve başka bir hareket hızı kazanmaktır. Biz buna tekâmül hızı diyebiliriz.

Geçmiş yaşamlarımızdan bu yana ve buradan da sonsuza kadar geçecek yaşam volarları, bilgi kaynağımız, ve bu bilgi kaynağından elde edebildiklerimiz de bizim rehberimizdir.

- * Ruh ve Kâinat
- * Mukadderat ve İcabat
- * Ruhlar Arasında
- * Tekâmülcü Ruhçuluk

Bu yapıtları okumadan ruhçuluğu
anmanın imkânı yoktur.

RUH ve MADDE YAYINLARI

P.K. 1157 — İstanbul

Abonelerinizi Lûtfen Yenileyiniz

Mavi Ülke

Tebliğ : W. T. STEAD (1849 - 1912)
DÜNYA ÖTESİNE GÖÇÜŞÜN
GERÇEK BİR YAŞANTISI

(Geçen sayıdan devam)

ADADAKİ HAYAT DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Bu ada ve bu adanın görünümü hakkında kısa bir bilgi verdikten sonra buradaki insanların yaşantısından söz etmek istiyorum. Böylece bir fikir teessüs etmiş olacaktır. Bir çok kimselerin «Bunlar burada ne yapıyor» sorusu yalnızca doğal bir soru olup, geniş kapsamlı bir cevabı gerektiriyor, görüyorsunuz ya anlamanıza yardımcı olabilmem için ne büyük işlerle uğraşıyorum, amacım gelecek yaşantının hikayesini iletmek, bu konu ile ilgili olarak size basit bir soru sormam gerekiyor.

Bir an için yeryüzünde yaşamadığınızı, yeryüzü yaşamı hakkında bilginiz olmadığını ve birden bire bir hava gemisi ile, tüm trafiği ve halkıyla, Londra'nın en yoğun bir bölümüne indiğinizi tahayyül ediniz. Başka bir dünyadan geldiğinizi ve Londra'nın bu manzarasını daha evvelden görmediğinizi kabul ediniz. «Ne kadar acayip. Bunlar burada ne yapıyor?» diye haykıracaksınız. O halde bu soruya kolay bir cevap verebilir misiniz? Onlar kendi özel işlerine gidiyorlar diye söylense, sizi pek tatmin etmeyecektir sanırım; bir adam ekmek pişiriyor, diğeri sokakları süpürüyor, bir başkası bir at arabası sürüyor, başka biri de bir büroda oturarak iş idare ediyor. Bütün bunlar sizde bir iz veya bir anlam bırakmaz.

Aslında bunlar gerçek şeylerdir ama siz bunları farketmezsiniz, onları kavrayamazsınız.

İşte mavi adanın hayatını doyurucu bir şekilde anlamanızı temin etmek için aktarmadaki güçlükler de burada ya. Onun ne şekilde izah edilmesi gerektiğini nazarı dikkate almak zorundayım. Bir kişinin deniz kıyısında devamlı oturduğunu, sevgilisinden ayrıldığı için ağladığını, diğersinin içkiden baygınlık geçirdiğini, bir diğersinin pazar günü mahalli kilisenin çanlarını çaldığını söylemekte hiç bir yarar yok. Bu yaşantı değildir, bu yalnızca yaşantının bir parçasıdır, ve tümünün atomlarıdır.

Konuyu özelleştirme değil dolayısıyla genelleştirme yönüne gitmek istiyorum. Bundan dolayı eğer dünyevi bedeninizle, şu andaki durumunuzla, bu ülkeyi ziyaret ettiğiniz takdirde, heyecan yokluğunu öğrenince şaşırıp kalırsınız. Orasını tamamen yeryüzü gibi zannedersiniz, döndüğünüz zaman halkınıza şunu anlatırsınız. «Orası buradaki yaşantımıza çok benziyor ancak oradaki insanların ayrı ayrı bir çok ırkları var.»

Bir insanın günlük hayatı, dünyada alışageldiği günlük hayatın hemen hemen aynı. Önce uzun bir istirahat eder, dünya itiyadı olan uykuya dalarsınız. Bu bir zorunluktur, şimdilik burası için de bir zorunluktur. Sizin gecenize

benzer gecemiz yoktur, fakat aynı şekilde uyur ve istirahat ederiz. Muhtelif bölgelere gider, ve bu yerlerdeki yapıtları keşfedip, bu yerlerin hayvan ve bitki yaşantılarını inceliyerek ilgilenirsiniz; arayıp bulacak arkadaşlarınız vardır, yad edecek geçmişiniz, bilgi vermek için yeni buluşlarınız ve arzularınız vardır. Buradaki mutad günlük yaşam. yeryüzündekinin aynıdır, yalnızca fark, yeryüzünün mutad günlük yaşamının sık sık zor karşısında değişmesidir, buna mukabil bu değişmeler burada bilgi arzusuna göre oluşmaktadır.

Giyime gelince, biz burada hepimiz yeryüzündeki kıyafeti giyiyoruz ve burada birçok ırk olduğuna göre bu ülkenin genel görünüşü, gayet iyi anlarsınız ki, son derece gayri tabii olacaktır. Kendine has acayıplığıyla bilhassa enteresan, eğlendirici ve öğretici bir özelliği vardır, zannederseniz genel görünüş itibarıyla hepimiz bir zamanlar ne isek şimdi de o şekildeyiz demiştik. Biz sadece yeryüzünden çok az bir uzaklıktayız, ve şu zamana kadar yeryüzü fikrini de üzerimizden atmış değiliz, ancak bazı yenileri kazandık; bir kaçını, belki hiçbirini atmadık.

Fikirlerin atılması tedricî bir olaydır. Burada yaşadığımızı göre birçok yeni bilgiler kazandık ve birçok şeyler bulmağa geldik. Buraya kadar düşünce ehemmiyetsiz bir şey değil, işin esasıdır: **düşünce üzücü ve taciz edicidir.** Sigarayla, yiyeceklerle, bir sürü şeylerle tatmin olduğumuz gibi onlarsız da tatmin oluruz, ve bunları ihmal etmeyiz ve arzu kayboluncaya kadar onlardan istifade ederiz.

Önceleri pratik bir düşünce ve hareket özgürlüğü vardır. Bunlar belirli yöntemlerle de-

ğil belirli şartlarla sınırlandırılmıştır. Bu sınırların dışında tam bir özgürlük vardır. Bir müddet sonra ruh istenilen bilgi düzeyine ve ışığına ilerlediği zaman, tıpkı bir parça demirin bir mıknatıs tarafından çekilişi gibi, ilgili yapıtlarla temas sağlayarak istediği bilgiyi sağlar.

Bu yapıtlarla temas sağladıktan sonra ruh, bir zamanlar olduğu gibi, öğrenime başlayarak o yapıta ait bilgileri sağlayacaktır. Burada öğrenim için bir hayli zaman harcayacak, ve bir yapıt bilgisini elde ettikten sonra da diğer yapıtın bilgisini öğrenecektir. Fakat bu zorunlu bir bilgi değildir, şahsın arzuladığı bir bilgidir, **istenmedikçe bu bilgi verilmez, herhangi bir şey elde etmek için zor kullanılmaz, siz orada özgürsünüz.** İşte bu nedenledir ki, yeryüzünde bedeninizi kafanızla korumak zorunluğunuz vardır. Buraya geldiğiniz zaman, kafanız güçlüdür ve her şey kendi ölçünüzde mutluluğunuza tâbidir, buraya getireceğiniz kafa gücüne tabidir.

Rahatlığın var oluşu yahut yok oluşu, tamamen dünyada yaşadığınız hayata bağlıdır, karakter teessüsü, kullanılan veya kaçırılan fırsatlar, hareket tarzınızın motivî, yapılan yardım, yapılan yardımın usul ve tarzı, zihnî durumunuzun görünüşü, adale kuvvetinizin iyiyeye veya kötüyeye kullanılışı gibi.

Bütün bunların toplamı, bedeninizin kafanızla korunması veya bunun tersiyle ilgili olarak kalitenizi verir. Kafa beden meseleleri tamamen yaşantınız boyunca yaptığınız işleri kapsayacaktır. Buraya gelirken mutluluk dereceniz kafanızla tayin edeceğiniz arzuya göre otomatik olarak tayin edilecektir.

EVRENDE BİZDEN BAŞKALARI DA VAR!

Ölüm Deneyimleri

● Ernest RODIN'den
Hakkı ÖZEREN

Bir kimsenin belirli mesafeden kendi cesedini görmesi, akraba ve arkadaşlarının ruhlariyle karşılaşması, birinin hayatını panoramik olarak görmesi, ekseriya ölüme yaklaşan bilhassa kalp durmalarına müptela olan hastalarda görülen sonsuz neşe ve huzur gibi vakalar saptanmıştır. Hayatı tahtid eder mahiyette, tıbbi krizlerle ilgili vakaları yaşamış, yüzlerce kişi ile şahsen söyleşide bulundum.

Metodoloji noktai nazarından bu konu ile ilgili çalışmalarındaki hatalarımdan biri bu gibi vakaları yaşamış olan şahıslarla önceden söyleşi yapmamdır. Bu itibarla ölüme yaklaşanların yüzde kaçı bu vakaları hatırlayabilmektedir. Eğer tahmin yapmak zorunda kalırsam, tamamen Doktor Hackett ve Cassem'in deneyimlerine dayalı bir rakam gereğince şüphesiz %5'in altında olarak tahmin ederdim. Bununla beraber geçenlerde Emory Üniversitesi Tıp Fakültesinde çalışan Michel Saboa, ve Connecticut Üniversitesinde çalışan Kennet Ring sözkonusu ölüm vakalarına yaklaşan ve şuurunu kaybettikten sonra %40'tan fazla hastanın kendine geldiği konusundaki prospektif ve bağımsız çalışmalarını tamamlamış bulunmaktadırlar.

19 yıldan beri sözkonusu fenomen etüdlere dayalı, ve kalp durması krizinden kurtulan 2500'ü mütecevaz kalp hastası ile söyleşi yapan Fred Schoonmaker %60'dan fazla hastanın ölüme yakın bir yaşantı geçirdiğini tahmin etmiştir. Bu yaşantının, ölüm sonrası yaşantısının bilimsel kanıtlayıcısı olarak müşahade edildiği hususunda yazar ile aynı görüşteyim. Ölüme yakın yaşantıların, ölüm sonrası yaşantıyı kanıtladığı veya delil gösterdiğini iddia eden herhangi bir kimse, fikrimce kanıt veya delilin ne anlam taşıdığı hususundaki cehaletini itiraf etmektedir. (Eğer bu dogmatik görünüyorsa tıp fakütlesine gitmeden önce bir filozofi profesörü olduğuna göre bana sorulduğu taktirde tıbbi gazetede buna yer ve-

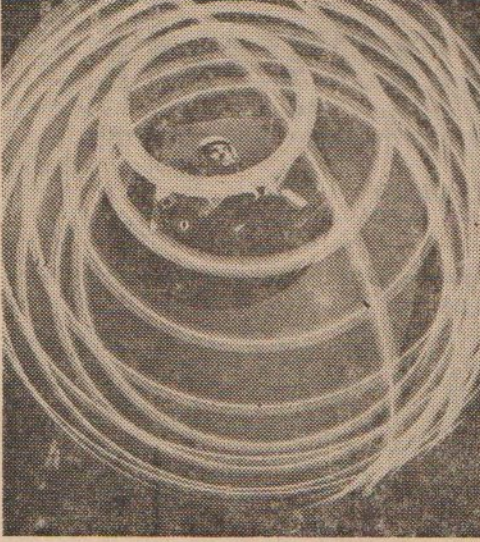
rilmemesine rağmen ben bunu müdafaa edebileceğime eminim).

Dikkatli dinleyin : Ölümden sonra hayat olup olmadığı konusunda önemli bir beşer çıkmazından bahsetmiyorum. Bütün söylediklerim bu muamanın çözümlenmeye çalışılması tıp mesleğinin konusu olmadığıdır. Böyle vakayı yaşayan birçok hastaları sempatik bir şekilde dinleyen (ben de dahil) tüm doktorların duygusal yönden hareket etmediği ve belirli benzer bir yola sapmadığından da söz etmiyorum. Bu yalnızca subjektif ve duygusal bir reaksiyondur, biyografik ve psikolojik olmasına rağmen bilimsel bir yargılamayı veya akıl yürütme yoluyla neticeye varmayı icap ettirmez.

Ölüme yakın yaşantıların daha ziyade tıpla ilgili olduğu ve bunların gittikçe büyüyen bir frekansla kullanılmakta olan Kardio - pulmonori resuscitasyon (diriltme) denen bir tıp prosidüsü gerçeğinde yatmaktadır. Birçok hastalar bu gibi olaylardan sonra hemen depresyon geçirdikleri ve durumu doktorlarına söyledikleri zaman deli olarak tanımlandıklarından söz etmektedir. Genellikle ölüme yakın bir yaşantıda bulduklarını söyleyen hastalar, doktorlarını yeni bir din anlayışına yöneltmek niyetinde olmadıklarını şahsen kendim müşahade etmiş bulunuyorum.

Hastaların devamlı istedikleri bir şey varsa o da başlarına gelenlerin nadirattan olmadığı. Ölüme yaklaşanların böyle fenomenlerden söz ettikleri teminattır. Zannederim biz bu teminatı onlara halihazır bilgimizle akla yatkın bir biçimde verebiliriz.

Yazarın kendi fikrine göre, ölüme yakın yaşantısı olan bir şahıs olayı bir yıl hatta on yıl müddetle tipik olarak kendi dünya görüşüne yansıtmaktadır. İlgili doktor hasta üzerinde hayatı önemi olan bu izahatın ne tefsiri cihetine gitmekte ve ne de merak edin hastanın başından geçen bu olayın açıklığına kavuş-

turulmasına yardımcı olmaktadır. Bu safhada hasta için önemli olan şey sempatik bir dinleyiciye teslim olmasıdır. Bunu garanti olarak söylemeden önce yazarın yaşantısını tam olarak öğrenmek isterdim. (Meselâ ölüme o zaman ne kadar yakın bulunuyordu). Yazarın başından geçenlerin diğerlerinin benzeri olarak görüldüğünü farzedelim, yazarı bugüne kadar konuşmuş olduğum hemen hemen bütün şahıslardan farklı olarak buldum. Bu beni en-

dişelendirmiyor. Nöropsikoloji, nörokimya veya psikoloji vs. kalıplarına yerleştirmek suretiyle nelere maruz kaldıklarını belirten hastalara karşı hürmetle sempati duyarım. Ölüm, bilinci yok etmediğine inanan ve filozofik perspektifi kabul etmek suretiyle bu gibi vakaları birleştiren görüşlere de hürmet ve sempatin vardır.

Uyarıcı son not : Fikrimce ölümün eşigi-
ne gelen hastalarından elde edilen ilginç sonuçlar, spiritüalizm işe karıştırılması muazeret olarak kabul edilmemelidir. İnsanlar yaşadığı müddetçe şamanlar müşterilerini ayrılan ruhlarla temas haline getireceklerdir. Bu gibi hususlarla ilgili olarak sahte hikâyelerin tekrarlandığı gayet iyi bilinmektedir. Bu gibi performansların geçerliliği (varsa) tıp doktorları tarafından değil profesyonel ilizyonistler tarafından en iyi şekilde değerlendirilir.

Ölüme yakın tecrübeler tezat olarak karartılmış odalarda büyücüler tarafından yapılmayıp bol ışıklı acil ve ameliyathanelerde tıp doktorları tarafından yönetilmektedir. Şu veya bu zaman çoğumuz buralarda bulunmuşuzdur. Zannederseniz biz bunu tümlece doğru uzanan yol boyunca yardımlarda bulunan ve hayatın ruhsal anlamını müdrük hastalara borçluyuz.

(The journal of Nervous and mantel
Disease, Vol. 168, No 5)

1982 Yılı Abonenizi Yenilemeyi Lûtfen Unutmayınız

**RUH ve MADDE'ye Abone
Olunuz, Abone Bulunuz, Okuyunuz,
Okutunuz.**

Enkarnasyon

● N. Hikmet OMAV

Ben enkarnasyona inanıyorum. Ölümsüz varlık olan ruhun, tek ve fanî bir beden içinde, bir müddet kaldıktan sonra Kâinatta bomboş beklemesi mantıklı bir nedene dayanmıyor. Eğer dindar isek, dinlere de inanıyorsak, Kur'anda da enkarnasyonu ifade eden ayetler mevcuttur. Cenabîhak :

«Yuhricül hay minel meyyit,

Yuhricül meyyit minel hay».

demektedir. Yani, **ölüden diri, diriden de ölü yarattığını** tebliğ ediyor.

Birçok insanlar bir evvelki hayatlarını rahatça hatırlarlar. Spiritizm tarihleri bu tip olaylarla doludur. Düşünecek olursak, bu uçsuz bucaksız Kâinatta dünyamız bir zerre bile değildir. Tanrı bu büyük eseri gökyüzüne ağırlık veren bir taş yığını olsun diye mi yaratmıştır?

O, büyük yıldızlar, sonsuz âlemler, yavaş yavaş, tıpkı dünyamız gibi, tekâmül ederek, hayatın oluşmasına elverişli hale gelecek, birçok bedensiz varlık buralarda enkarne olacak, yani bedenlenip tekâmül edecektir.

Kâinatta birtakım âlemler, manzumeler vardır. Bunlar ayrı ayrı özellikler taşır. Ruh âlemindeki varlıklar buralarda bedenlenmek, tecrübe sahibi olmak isterler. Ruhlarda meknuz (gizli) bulunan melekeler ancak madde ile temas edince inkişaf eder

Evrende mevcut fizik, şimik, biyolojik, psişik kanunları öğrenir. Buna önce kendini, daha sonra da çevresini tanımakla başlar, yavaş yavaş içinde bulunduğu nizama kavrar. Ona uyar, aşamalar yapar.

Ruh, yüce bir varlıktır. Ölümsüzdür. İnsan bedeni gibi kısa bir beden ona yetmez. O, bu

beden içinde çevresini bile tam anlamı ile tanıyamaz.

50 - 60 sene yaşıyan bir insanı düşününüz. O, bu ömrü içinde ne kadar elbise kullanmak ihtiyacını duymuştur. Halbuki insana nisbetle ölümsüz bir varlık olan ruha, elbette tek bir beden kafi gelmez. Çünkü o, diğer âlemlerin de şartlarına uyacak, daha bir çok bedene ihtiyacı olacaktır.

Tanrı bu muhteşem Kâinatı varlıkların tekâmülü için yaratmış, her köşesini sayısız imkânlarla onlara etüd sahası olarak bahşetmiştir. İnsanoğlu bedenini çok mübalağa eder. Halbuki düşüncek olursak beden, oksijen, hidrojen, azot ve diğer madenlerden teşekkül etmiş bir terkip, bir oluşumdur.

Berbere gidip saçını, tırnaklarını kestirip onları orada bırakan insan evine rahatça dönemediği halde, ölümlü elinin kolunun, vücudunun yok olacağına çok üzülür.

Acaba insanın diğer uzuvlarının, saçından, dişinden, tırnağından ne gibi bir farkı vardır ki onların yok olmasına asla tahammül edemez. Bunu mantığı kavrayamaz.

İnsan, Kâinatta bir zerre, zaman zincirinde bir halka, kendi mevsiminde bir çiçektir, tomurcuklanır, açar, solar bu bir kanundur. Halbuki insan kendini ebedî kılmak ister. Ortadan kaybolacağına bir türlü inanamaz. İnanmak ta istemez. Çabalar durur. İyi hareket eder, kötü hareket eder. Eser verir. Eser yapar. Evlât yetiştirir.

Amma ne yapsa boştur. Taşıdığı bedenin ömrü ancak bir mevsimlidir.

Bu bedeni bıraktığı zaman bir müddet sonra kendine başka bir beden seçecek başka

bir âleme intikal edecek. O topluma intibak ederek bilgi ve tetkikatta bulunacaktır.

Varlıklar madde âleminde ancak beden süreleri ile bilgi ve tetkikatta bulunabilirler. Çünkü bedensiz tecrübe, tecrübesiz tekâmül mümkün değildir.

İŞIK (BİLGİ)

İnsanlara ver, istedikleri isteyebilecekleri kadar ver. Sana da veriliyor. Ver ki her verdiğin zerrenin arkasından şelaleleri (çağlayanları) karşıla. Mukavemet edebileceğin kadarını al, aldığın nisbette ver. Çünkü bu sana tükenmeyen, tükenmek bilmeyen bir menbada gelmektedir. Ey fani ışık tut göster insanlara hep yol göster, aydınlık (bilgi) onları kör edinceye kadar, gökyüzüne bak. Ay bile hep bir şeyler vermek için çabılıyor. Hatta kendisinde olmayan şeyi başkalarından alıp, gene başkalarına veriyor. Tıpkı ay gibi yap.

İşığı (bilgiyi) kendin için saklama ki, fazlası da seni yakmasın.

Kafanı bilgisiz gönlünü kapalı tutma ki seni karanlıkta bırakmasın.

Alem değiştirirken, senin olan, sana kalan ne vardır?

Gene öyle dönmeyecek misin?

Bir asma dalı düşün, güneşin ışıklarından gizlediği o muhteşem mahsulü nasıl sana cömertçe veriyor; onu, senin zalim ellerinde heder olmasına müsaade ediyorsa; sen de öyle yap. Hiç olmazsa bir asma dalı kadar olgunluk göster. İnsanların yaptıklarını hoş gör. Onların kendilerini sevmelerine, kişiliklerini bulmalarına ve ona saygı duymalarına yardım et.

Çünkü her zaman ölümler mezarda olmazlar, ayakta gezenleri de bulunur.

Bir insana yapabileceğin en büyük iyilik, onun kötü taraflarını değil, iyi taraflarını teberrüz ettirerek buna onu ispatlamaktır.

Faniler insanlara güveninizi gösteriniz. Buna layık olmasalar bile.

Çünkü onlar bu güzel değerlendirmenizi sevecekler ve güveninize layık olmaya çalışacaklardır.

Dünyada hiç bir kötülük iyilik karşısında zafere ulaşamamıştır. İnsanların yüzlerine bakarken şefkat ve sevgi dolu olunuz. Bu sizi cezbettirecek yegane yoldur.

Çünkü kin, nefret, hırs, tamah, ihtiras aşağılık duygulardır. Bunu başkalarına karşı hissetmek sahibini küçültür. İnsanların inançlarına saygı duyunuz. Herkesin bir inancı vardır.

İnanç insanları ayakta tutan yegane yoldur.

İnanç insanla Tanrı arasında en sağlam köprüdür. Onun için inanınız ve seviniz. Sevgi de yüce bir histir. Tanrının da sizi sevdiğini unutmayınız, bu size yetmez mi?

Tanrıyı yalnız kitaplarda, mabetlerde değil size verdiği iz'an (anlayış) ve idrak ile kalbinizin içinde arayınız. Orayı ne kadar ona hazırlarsanız, onu orada o kadar çabuk bulursunuz.

İnsanların tekamüllerini Tanrı telakkileri ile ölçmeye çalışınız.

Sahip olduklarınız için sevinmeyiniz.

Layık olduğunuz için sizin olmuştur.

Hayata çırilçıplak inmedin mi?

Sahip olmadıklarınıza üzülmeyiniz, henüz vakti gelmemiştir.

24 saatin bir tanesinde de kendi içinize dönerek onu dinleyiniz.

Basit realitelerin anahtarları sizdedir, başkasına sormayınız, herkesi yormayınız.

Sizden çok uzaklarda zannettiğiniz kimse-leri gökyüzünde aramayınız. Hiç bir şey sizden çok uzakta değildir, Allah bile.

İnsanların gözlerinden, gönüllerine süzülüp oradaki kıymetleri tanıyınız.

Hiç kimseye hor bakmayınız.

Hor gördüğünüz varsa, içiniz paslı, prizmanız sislî demektir.

İnsanları seviniz, siz de bir insansınız.

İnsanları anlayınız, sizin de çok meçhul taraflarınız var.

İnsanlara acıyınız, siz de her türlü şefkat ve himayeye muhtaçsınız.

İnsanları hoş görünüz, siz de kusurlarla örtülüsünüz.

Meditasyon Ve Levitasyon

● Feridun TEPEKÖY

İSTANBUL'da faaliyet gösteren bir derneğin Kasım ayı içinde Hilton otelinde verdiği konferansın, dinleyiciler tarafından ilgiyle izlendiğini basından öğrendik. Konuşmacıları bizler de dinlemek isterdik ama, ne yazık ki, önceden haberimiz olamadı. Gazete haberinden öğrendiğimize göre, Transandantal Meditasyon tekniği denilen bir yöntemle insanların günlük yaşamlarında dinlenme ve rahatlamalarının sağlanmasına yardım edilebileceği ifade edilmiş. İnsanın yaşamında bu tekniklerle, pratik ve olumlu sonuçlar alınacağı savı ileri sürülmüş. Ayrıca, zeka geliştirme, bilinç geliştirme yöntemlerine değinen konuşmalar yapılmış. Bunun yanında da biraz daha ileri gidilerek meditasyonun özel bir tekniği ile, zihin beden arasındaki uyumu sağlayacak insanların, istediklerinde havaya yükselebilecekleri (levitasyon) duyurulmuş. Nihayet, bu imkanlara sahip olan yetmiş kadar dernek üyesinin bulunduğu da açıklanmış.

ASLINDA ele alınmış konulara prensip yönünden bakılacak olursa, reddedilemez. Zira, ruhsal gücün, madde üzerinde kuracağı egemenliğin çeşitliliği ve sonsuzluğu karşısında, her fiziksel olayın gerçekleştirilebileceği

prensip açısından geçerli ve olumlu kabul edilmelidir. Ancak, bizim üzerinde durmak istediğimiz nokta başka. Bir olayın meydana getirilmesi için, o olayı oluşturacak tüm şartların bir araya getirilmesi zorunludur. Sebep sonuç bağlantılarına göre bunun böyle olması gerek. Aynı şartları (sebepleri) biraraya, belli bir düzen içinde getirmeliyiz ki, beklenen belirli bir olay (sonuç) ortaya çıkabilsin. Evrenin determinizmi ancak buna bağlıdır. Aksi halde, istenilen bir sonuca ulaşmak veya arzuladığımız bir olayı meydana getirmek imkânsız olacaktır.

LEVİTASYON dediğimiz yerle olan ilişkinin kesilmesi ve çekim yasasına adeta meydan okurcasına havada (boşlukta) hiç bir yere tutunmadan durulabilmesi olayı, aslında gerçek dışı bir olay değildir. Fizik yasalarına aykırı gibi görünebilir veya daha doğrusu olayın tâbi olduğu yasalar bilinmiyebilir. Ama olay bizim bu bilgisizliğimize rağmen gene de gerçekleşecektir. Ancak ne var ki, her istenilen olayı da meydana getirmek pek o kadar kolay bir iş olmasa gerek. Bunun nedeğine biraz evvel kısaca değinmiştik. Evet, gerekli bütün şartların biraraya getirilmesi için elimizdeki imkânların neler olduğu, önemli bir nokta, bizim için. Bunun üzerinde durmalıyız. Biliyoruz ki, medyumluk, ruhsal bir yetenektir. Bu nedenle de, nasıl herkes faraza müzik alanında bir virtüöz olamıyorsa, aynı nedenlerle de bir medyum olamayacaktır. Ancak, eğitim yoluyla yetenekler geliştirilebilir. Bu da ayrı bir gerçek.

UYUYAN güzel sadece uyandırılabilir. Ama ortada uyuyan bir güzel yoksa, kimi uyandıracamız? Bu bakımdan her şeyden önce, karmik bir birikimin, burada etkenlerin başında sayılması gerekeceğini söylemeliyiz. Keza, yazgımızın ana hatlarını belirleyen ruhsal evrim çizgimizin özellikleri de burada karmik yapıyla birlikte karşımıza çıkan en önemli etkenler arasında sayılmalıdır. Bu nedenle biz ne kadar çaba göstersek, belirli bir başarı çizgisinin ötesine geçemeyiz ve beklediğimiz olaylarla karşılaşmamız da, istenilen bir seviyede, mümkün olamaz. Evet, bazı tekniklerin kullanılmasını öğrenmekle normal ötesi bazı yaklaşımlar, bir dereceye kadar sağlanabilir

ama, bu dahi her insana göre değişik bir düzeyde gerçekleşecektir. Herkesin aynı seviyeyi tutturması mümkün değildir ve beklenmemelidir. Bu nedenle, her insanın, belirli bir teknikle belirli bir süre sonra istenilen sonuçlara ulaŐabileceęi iddiası geçerli ve güvenilir bir iddia olmaktan çıkmaktadır.

GENE aynı nedenlerden dolayı, her Şeyi tekniğe bağlamak ve ondan beklemek, kendi kendimizi kandırmak olacaktır. Levitasyon ve benzeri ruhsal kökenli fiziksel olaylar, birer gerçektir. Zira ruhsal gücün madde üzerindeki etkinliğine sınır yoktur. Ancak, bu gücün kullanılması için sadece eğitim ve teknik veya inisiyasyonlar yeterli olamaz. Ruhsal kökenli fiziksel olaylar, Levitasyon, telekinetik olaylar, ruhsal ameliyatlar, metal bükülmeleri vb.) normal ve bilinen fizik yasaları dışında birtakım bilinmeyen yasalara bağlı olarak tezahür ederler. Ayrıca, her istenilen zamanda ve her istenilen yerde ortaya çıkmazlar. Bu nedenle günlük normal olaylar niteliğinde değildirler. Belirli bir maksada bağlı ve gerekli olduğu zamanlarda ancak karşımıza çıkarlar.

Böyle bir gerçeği hesaba katmadan, bu tip olayları her yerde ve her istenildiği anda gerçekleŐtirilebilecek sıradan bir olay olarak tanıtmaya kalkacak olursak, en azından gerçekleri çarpıtmıŐ oluruz.

ŞUNU kısaca belirtelim ki, ruhsal kökenli fiziksel olaylar vardır. GerçekleŐebilir. Ancak, çok zel Şartların biraraya getirilmesi veya bizim dıŐımızdaki etkenlerle biraraya gelmesi sonucunda gerekleŐebilirler. Ayrıca, bu nedenledir ki, her yerde ve her istediğimiz anda istenilen bir biçimde gerçekleŐtirilmeleri de pek mümkün değildir.

Gazetenin kullandığı bir deyimle «İçimizdeki sonsuz güce herhangi bir yöntemle bir pencere açmak», her insanın baŐarabileceęi bir iş olamayacaktır. Pencereyi aabilmek için karmik bir birikimin sağlanmış olması, her Şeyden önce gereklidir. Ruhsal gücü, hepimizde var, ama, onu kullanabilmek için sadece teknik, yeterli değil. Teknik, penceresi olmayan bir pencere aamaz ama, penceresi olanın penceresini atırabilecek imkânları sağlayabilir.

★ **BÜYÜK KURTULUŞ**

★ **ZEN BUDİZM YOLU**

★ **HİNDUİZM**

★ **SANKHYA — YOğA**

★ **YÜCE AKLIN ERDEMİ**

Doğu felsefesini ve mistik çalışmaları anlatan bu eserleri okuyarak spiritüel kültürünüzü geniŐletiniz.

GEÇİCİ ÖLÜM

«Tekrar ölmek istiyorum..» diyordu bir İsviçreli mühendis. Ve devam ediyordu, «Hiç bir zaman bu kadar mutlu değildim.»

Stefan Fon Yankovic, başından geçen spirit olayı, «İnsburg, Avusturya Parapsikoloji Lokali»nde anlattı. Bu ruhsal yaşantı 1964 yılında İsviçre'nin Bellinzona'sında olmuştu. Bir trafik kazasında kalbi 6 dakika süreyle durmuştu.

Mühendis Stefan şimdiye kadar maddeci olarak yaşıyordu. Parapsikolojik olaylar hiç ilgilendiği konulardan birisiydi.

«Geçici ölüm sırasında sanki kendi hayatımın yaşayışını görüyordum. Sanki uçuyor ve hür hissediyordum kendimi. Öyle sancısız ve güzel öldüğüme çok sevinliyordum. Karşımda beliren biribirine uygun şekiller, güzel renkler, ahenkli sesler işitiyordum. Öyle bir intiba banyosu içinde bulunuyordum ki, sanki biri beni yükseklere doğru çekiyordu. Işık ve müzik ahenği yavaş yavaş daha çok etrafımı sarıyordu. Aynı zamanda da kendi fizik vücudumu cansız ve yaralı görüyordum. Polislerin konuşmalarını, etrafımda insanların toplanmalarını, onların da konuşmalarını olduğu gibi işitiyordum. Hatta, konuşmasalar bile, onların düşüncelerini okuyor gibiydim. Başucumdan ayrılmayan doktorların işne yaptıklarını olduğu gibi görüyordum. Doktorun biri sun'li teneffüs yaptırmaya gayret et-

ti. Fakat bel kemiğimin kırılmış olduğunu anlamıştı. Doktor, Almanca olarak, «Kalbi durmuş. Artık elden birşey gelmez. Yaşamıyor.» diyordu.

«Ben ise gülüyordum, kendi kendime. Çünkü kendimi canlı hissediyordum. Bir ara mayolu bir erkek koşarak olay yerine geldi. Elinde bir çanta olduğu halde doktora Almanca birşeyler söyledi. İki kişi birden vücuduma eğildiler. Ben ise tam bir umursamazlıkla yukarılara doğru âdetâ uçuyordum. Sonsuz mutluluk, mutlak yaşam, ahenkli dünya, ışıklı bir alem... Kendimi çok mutlu hissediyordum. Fakat birden bire şuuruğumun değişik bir hale girdiğini hissettim, insanların konuşmaları içinde buldum kendimi. Vücudumdaki yaraların acısını duyuyordum. Evet, hayata dönmüş ve sağdım.»

«Beş gün sonra hastanede iken mayo ile benim yardımima koşan kişi geldi. Kendisini kolaylıkla tanımış ve selamlamıştım. Hastanedeki tedavim epeyce uzun sürmüştü. Bu süre içinde ben de bol bol Yüce İrade'nin mutluluğunu, yüceliğini ve sonsuzluğunu düşünme fırsatı bularak şükrettim.

(PSYCHIC NEWS'dan)

— oOo —

**Gerard CROISET ve
Rosemary BROWN**

Avrupanın ünlü durugörü medyomu Hollandalı C. Croiset, yıllarca birlikte sayısız DDİ denemeleri gerçekleştirdikleri (Hollanda'nın) Utrecht Devlet Üniversitesi Parapsikoloji Kürsüsü Bşk. W.H.C.

Tekrar İstiyorum

Hiç Bir Zaman Mutlu Değildim

Tenhaeff'le birlikte İngiltere'nin ünlü müzik medyomu Rosemary Brown'la ilgili bir dokümanter film izlerken filmde medyumun etrafındaki aurayı görmekten son derece etkilenmiş olacak ki, hemen Rosemary Brown'la bağlantı kurmak ve kendisini trans hâlinde çalışırken görmekten çok memnun olacağını ifade etmişti.

Bu münasebetle oluşturulan buluşma ve yapılan ruhsal irtibatlama sırasında Rosemary bedensiz müzik üstadlarından aldığı tesirle piyanosunu çalmaya başladığı zaman Croiset'de Bayan Brown'ın başının etrafındaki aurasının sol tarafından kendisine dokunan bir elden çıkan ışığın mide - üstü sinir ağına kadar uzandığını oradan da (bu ışığın) kollarında (piyano tuşlarında dolaşan) parmak uçlarına kadar uzandığını izlemekten âdetâ (kendi ifadesine göre) çok heyecanlanmıştı.

Bundan ayrı olarak o celsede Bayan Brown'un arkasında dikilmekte olan iki bedensiz

Ölmek

rum

an Bu Kadar eğildim!

varlığı da farketmekte gecikmemişti. Bunlardan biri ötekine nazaran daha kısa boylu görünüyordu Croiset'in yorumuna göre bu iki varlıktan biri Beethoven'in gençliğine, ötekisi de yaşlılığına aitti. Bunlardan ayrı olarak o celsede Viyanalı bir adamın daha farkına varmıştı: Croiset bunun için celse sırasında, «Viyanalı biri bu...» diye fışıldadığı zaman, Bayan Brown tuşlardan bakışını ayırmadan «Schubert» diye cevap vermişti. Sonra, Croiset'in ilk olarak celsenin başından beri izlemekte olduğu (Bayan Brown'ın başından midesine oradan da parmak uçlarına kadar uzanan) ışık ortadan kaybolmuştu. Bunun hemen ardından Bayan Brown'ın parmakları da tuşların üzerinde hareketsiz kaldı ve medyumun sesi işitildi: «Müzik Bitti.»

(FATE'den)

— oOo —

«KAPRİS»

Amerika'da «Uyuyan Peygamber» olarak ün salmış bu-

Spirit Aktüalite

Bethlehem Yıldızı Dönüyor mu?

lunan dünya spiritizminin önde gelen medyumlarından Edgar CAYCE'nin ilginç yaşamı Granville Wyche Burgess tarafından «The Freak» (Kapis) adıyla piyese konu alınmıştır. Adı geçen temsil geçtiğimiz yılın Şubat ayında New York'un ünlü tiyatrolarından WPA Theater'da sahnelenmiş ve beklenmedik ilgi toplamıştı. New York Times'in eleştirmenlerinden Mel Gussow, «The Freak'daki dramatik etkinin her piyeste kolay kolay bulunamayacağını yazıyordu.

(FATE'den)

BETHLEHEM YILDIZI DÖNÜYOR MU?

Columbia Missouri Üniversitesi Astronomi Prof. Dr. Charles Petterson, mistik Bethlehem yıldızının eşdeğer parlaklığında bir yıldızın 1982 de tekrar izleneceğini rapor etmiştir. Böyle bir yıldızın için dünyaya doğru yaklaşmakta olduğu henüz açıklanmış değildir.

Yine Dr. Petterson'un ifadesine göre 1982'de güneş sistemimizdeki (dünyanın dışındaki) tüm öteki gezegenler güneşin bir tarafında toplanmış bulunacaklardır. Astronoma göre bu olay Astronomi tarihinde bilinmeyen bir o-

lay değildir. Bundan iki bin yıl önce de aynı olay vukubulmuştu. Şimdi 1982'de tekrar meydana gelecektir. Gezegenler bu sırada ünlü Akyıldız «Sirius»un doğrultusunda bulunacaklardır. Astronomun belirttiğine göre, özellikle AY'ın da Sirius'un doğrultusunda bulunduğu gecelerde gökyüzü son derece ilginç bir manzara da bulunacaktır.

(FATE'den)

— oOo —

YARIM MİLYON DOLARLIK ÖDÜL

Yarım milyon dolarlık büyük ödül, Parapsikoloji alanındaki araştırmalarından dolayı Washington Üniversitesi'nden Peter Phillips'e verilmiştir. Ödül merasiminde konuşan McDonnell Douglas Firması Başkanı James S. McDonnell, «İnsanın içindeki uzaya yönelik bu araştırmalar insanlığın geleceğini kuşkusuz olumlu yönde etkileyecektir.» demiştir. P. Phillips'e yakın çevrelerden alınan haberlere göre, araştırmacı bundan sonra da kendisine tahsis edilen maddi olanakları psikokinezi ve kendiliğinden PSI olaylarıyla ilgili araştırmalarda değerlendirecektir.

(FATE'den)

Ruhsal Tebliğlerden Analizler

Ülkemizin, Dünyamızın Durumu Ve Manevî Liyakatimiz

«Sadıklar Plânı» takma isimli ruhsal kaynağa, 23 Ekim 1970 günü, şöyle bir soru yöneltmişti :

— Ülkemizin, ekonomik, sosyal ve politik bakımdan ve de salgın hastalıklarla doğal afetler yönünden büyük sıkıntı ve ıstırapları vardır. Bu büyük sıkıntılarımızın nedenleri ve geleceğimiz hakkında bizleri lütfen aydınlatır mısınız, efendim?

— Sizlerin arasında, eskiden beri söylenmiş bir söz vardır : «Herkes gelmez belâ, Erbab-ı istidat (1) arar.» Yani ancak, tabiat kanunları muvacehesinde, kendi tekâmülleri ile ilgili safhaların tahakkuk etmesi için, varlıkta veya varlıklarda, ruhi bir beyan ve arzu vardır. Bu ruhi beyan ve arzu, varlığın, o devre içerisindeki tekâmül ihtiyaçlarının ifadesidir. Bu bakımdan, herhangi bir varlığın karşılaşacağı ve karşılaşmakta olduğu hâdiseler, yüzde doksan onun ihtiyaçları ve liyakatiyle alakadardır. Fakat hadiselerin, varlığın yakınında vuku bulması ve de onun şuur sahasında, onun dahilinde vuku bulması ve de onun şuur sahasında, onun dahilinde vuku bulması, tekâmül hızı bakımından ümit verici bir durumdur. Çünkü, «Yürüyen at, arpasını arttırır.» derler sizde. Bu ruhi faaliyetini, devresine ait tekâmül cinsi istikametinde, tekâmülün mânâsı istikametinde devam ettiren varlık için, daima bu devamı muntazam bir tempo içerisinde tutacak olan ve hep iyi, verimli sonuçları elde ettirecek olan imkân ve yardımlar, sürekli olarak yapılır.

İnsanların, varlıkların, bu nevide olanları maalesef azdır. Umumiyetle belli bir otoma-

tizma içerisinde ve çoğunluk nefsanî empüllerle (2) hareket eden varlıkların, kendi tekâmül devreleri için belirli olan tekâmülleri seviyesinde ileri gitmeleri, o istikamette faaliyet göstermeleri zor, çoğu zaman beceriksiz ve hattâ başarısızdır. Böylece, devrelerine ait tekâmülün istikametinde ruhi bir basiretsizlik göstererek ağır, batî (3) ve tembelce hareket ederler. Atâletle düşerler.

İşte böylece, bütün kozmik, yani kâinata ait her türlü faaliyetin içerisinde kendini gösteren ilâhî Kamçı, burada da gitgide şiddetini artırmaktadır. Yani buna, bir bakıma tekâmülün süratının artması, süratlenmesi, atâletten kurtulması, şuurlanma yolunda faaliyet gösterilme nokta-i nazarından memnuniyet duymanız gerekir.

Objektif görünüş ile ve sathi bir bilgi içerisinde, şüphesiz bunlar, birer felâket, kötü durumlar olarak nitelendirilir. Ve öyledir de... Fakat, perdenin arkası, başka şey ifade eder. Bunu, yukarıda kısaca anlattık.

Buradan, tekâmül vetiresinin çok kıymetli bir neticesi ortaya çıkıyor. Uyarılma, harekete geçirilme vakti gelmiş olan varlık veya varlıklar, kendi bilgi seviyelerine ve vicdan seviyelerine göre, tabiat kanunlarının ve tabiat hadiselerinin bir çoklarını, kendilerine celb ederler. Böylece, kendi seviyelerinin liyakatini tada tada daha şuurlu ve daha derinden bir faaliyete geçme ihtiyacı içerisinde çırpınırlar. Her çırpıntı, kendilerinde bulunan otomatizmanın ve şartlanmış olan ruhiyatın, biraz biraz, ceste ceste, parça parça ifnası, (4) ortadan kalkması demektir.

İşte böylece, gitgide tazyik altında bırakılmak suretiyle, kendine yabancı olan, şartlanmış ve kendisini bağlamış bulunan doğmatik her türlü bilgi, düşünce ve inançtan sıyrılmak gerekmektedir.

İşte memleketinizin hali ve bütün dünyanın hali, bugün, bu manzarayı gösterir. Dünyanın neresine giderseniz gidin, birbirinden, şu veya bu seviyede farklı olmak üzere, fakat aynı mânâ ve gayeyi taşımakta olan etkilerin muhtelif hadiseleri meydana getirdiğini ve insanlığımızın gitgide daralmakta olan bir çember içerisinde baskıya alındığını müşahade edersiniz.

Bu, neden böyle olmuştur?

Bunun derin sebeplerini, tarih dediğiniz beşerî aksiyon ve düşünce literatürünü tetkik ederseniz, yapılan hataların, İrtikâp (5) edilen hareketlerin ve sapılan yolların bu neticeyi, size objektif olarak vereceğini görebilirsiniz. Kısaca insanlığınız, ruhi kanunların, manevî prensiplerin dışında yol aramakla, istidat ve heyecanını geliştirmeye çalışmıştır. Bu istidat ve heyecanını geliştirmek, bundan istifade etmek şeklinde değil; onu, yani maddî kâinatı, gaye edinmek tarzında vuku bulmuştur ki, en sakınılması gereken akibet (6) budur.

Memleketiniz, bugün, içinde bulunduğu şartların çok daha ağırlarıyla karşılaşacaktır. Buna müstahaktır (7).

İki bakımdan müstahaktır :

Birinciel, kendilerine, yani size, Ruhî Mekanizmanın sunmuş olduğu, vermiş olduğu pek çok değişik imkânlar, çokluk heba edilmiş; kısmen de bâtil hale getirilmiştir. Yani otomatizmayı, idraksizliği ve rüyetsizliği (8) benimsemiş, şartlı olarak yaşamayı kabul etmişsinizdir. Bu itibarla sizin, içinde bulunduğunuz seviyenin üzerinde bir plâna intikal etmeniz için, bütün ağırlıklarınızın terki, bütün karanlık suurunuzun aydınlığa kavuşması, küflenmiş ve köhne hale gelmiş bilgi ve düşüncelerinizin tâdili (9) ve nihayet, bir türlü kullanmak imkânını bulamadığınız vicdan ölçülerinizin ortaya çıkması zarurî olmuştur. Bu zaruret, memleketinizin, bu devre içerisinde oynayacağı rol ile âlâkalıdır.

Görülüyor ki, hem oynayacağı rol bakımından, hem de fertlerinizin teker teker otomatik yaşayışları bakımından, her iki bakımdan da ağır şartlara, sert imtihanlara ihtiyacınız vardır.

Medyomunuz, vaktiyle bir rüyaya muttali (10) olmuştu. O rüya, kendisi üzerinde derin ve sert bir çizgi çizmişti. O rüyanın ana teması, (11) zaman zaman çözülür gibi olmuşsa da; bugüne kadar, ne kendisi, ne de etrafı tarafından tam anlaşılammıştır. Bugün şunu ifade edelim ki, görmüş olduğu rüyada, tamamen hissettirilmiş olduğu ağır atmosfer, insanların sefaleti, insanların şuuruzluğu, insanların çaresizliği, bir kaç zaman sonra yer yüzünde meydana gelecek olan halin bir özetidir.

Mukaddes Metinlerinizi incelediğiniz zaman görmüşsünüzdür ki, milletlerin şuurlanması ve vicdan ölçüleri ile hareket etmesi için, kendilerine peşin olarak yapılan yardımlar, umumiyetle pek az insan tarafından, yani liyakatini kendiliğinden geliştirmiş olanlar tarafından benimsenmiş ve tatbik edilmiştir. Ve kısmî azami (12), çok büyük bir kısmı ise, şiddetli baskı, zorlama, kısaca ızdırıklar içerisinde bırakılmıştır.

Şimdi burada, bir meselenin tavazzuh (13) etmesi lâzım :

Ruhî İdare Mekanizması, sizin Rabbiniz, hepimizin müşhidi bu Mekanizma, size, ıstırabı, doğrudan doğruya mı ika (14) etmektedir?

Hayır! Mekanizma, tabiat kuvvetlerini harekete geçirmektedir. Dikkat ediniz : Tabiat kanunlarını, kozmik kanunları harekete geçirmektedir. Veyahut, hareket halinde bilkuvve (15) mevcut olan bu kanunların istikametini, tatbik sahasını, dünyanız üzerinde yapmaktır. Bu durumda, bir tarafta yağmakta olan yağmur, bir tarafta insan var. İnsan, yağmur karşısında, bilgisine, görgüsüne, vasıtalarına göre bir tavır alır. Ve bu yağmurun, faydasından ve zararından nasibedar (16) olur. Eğer tedbirini almış, eğer liyakatini, şuurunu geliştirmiş, vicdan ölçülerini tatbik etmiş ise; bu yağmur, tümüyle, hemen hemen onun için bir bereket, bir rahmettir. Yukarıdaki husus-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

ların kifayetsizliği ve noksanlığı nispetinde de bereket olmaktan çıkıp felaketi teşkil eder.

Bu basit misalden de anlaşılacağı üzere, insan, hiç bir şekilde, kendisine baskı yapılan, empoze edilen, üzerinde deneyler yapılan, ıstırabından, feryadüfğanından, şaşkınlığından istifade edilen bir mahlûk, asla değildir. Tabiat kanunu, o sahnede cari iken, insan, hür olarak, onun karşısında bir vaziyet takınmak zorundadır. Çünkü her ikisi de kuvvettir.

İşte sizin ıstırabınız, harekete geçmekte olan kanunlar, kuvvetler karşısındaki aczinizin, bilgisizliğinizin, şuursuzluğunuzun, vicdan ölçülerini hakıyla kullanamayışınızın, otomatizmanın bir neticesi olacaktır. Ve bütün nâkizeler (17) de sizin kendi elinizin işidir.

Bu kadar.

Şimdi, celselerinizin istikametini bir an değiştirmek istiyoruz. İçinizde, bu istikamet ne tarafa doğru olmasını arzu edersiniz, düşünen var mı?

— Ruhsal şifa üzerine olmasını arzu ediyoruz.

— Ruhî şifa, şuurlara aktarılan gerçek bilginin meydana getireceği yüksek kuvvetten daha kuvvetli değildir, evlâdım. Hiç bir kuvvet, hiç bir tesir, ruhun nakisesini gidemez, evlâdım. Fiziğin ahenk içerisinde kalması, ruhun kendi tekâmülünün mânâsını ve hedefini ısrarla takip etmesinden sonra mümkündür.

Sizin hastalıklarınızın büyük bir kısmı, ruhî atâletinizden doğar. Bedene hâkimiyette ısrar hali gösteren varlığın durumu, acınacak bir durumdur. Hastalık, bir kudretsizlik, bir idraksizlik, bir organizasyon bozukluğu demektir. Ve bütün bunların hakkıyla yerine gelmesi, yani sıhhatli bir vücudün elde edilmesi, ruhî kudretlerin artırılması, insan irâdesi ve şuurunun istiap (18) haddinin genişletilmesiyle kaabildir, evlâdım. Ruhî şifayı, böylece yapınız.

Başka?

— Zihnin yapımız hakkında bizi aydınlatır mısınız?

— Sizin, zihin, diye vasıflandırdığınız, ruhun, beyne bağlı bir fonksiyonudur. Bu fonksiyonun, bu görevin meydana getirilişindeki kanunları ve şartları bilmek, şüphesiz hakkı-

nız ve güzel bir şeydir. Fakat, biz şunu deriz ki, siz, bunları elde etmeden evvel, manevî liyakati elde edin.

Manevî liyakat, vicdan ölçülerinin tatbikatıdır, evlâdım.

Yeryüzünde, hiç bir ekol, vicdan ölçülerinin tam tatbikatından sonra bilgiye kavuşmamış olsun, imkânsızdır.

Bundan şunu anlayınız ki, vicdan ölçülerini, henüz tam idrak etmediğiniz hakikat ölçüleridir. Ve böylece, selim (19), sâde ve o nispette kudretli olan bilgiyi, bunun içerisinde, pek küçük bir sahayı teşkil eden zihni fonksiyonu da kendiniz, bizatihi siz, sür'atle yakalayabilirsiniz. Bundan öte, bundan evvel ve bundan sonra yapılacak olan bütün izahlar, eğer vicdan ölçüleriniz, varlık tarafından otomatizma dışı olarak yerine getirilmezse, söylenen bütün sözler, hakikati aksettirememiştir, ettiremez.

— Vicdanımızı kullanabilmez için hangi yollara basvurmalıyız?

— Vicdanınız, bir meleke değil ki, onu kullanasınız. Vicdanınız, bizatihi sizsiniz. Övle bir husustur ki, fizik varlığınızın dar imkânları içerisinde, ruhî kudret ve enerjinizin daima kendi hakikati istikametinde yürüyen, çoğalan, atılan ruhî enerjinizin bir ifadesidir. Siz, onu, hâşsetmeviniz. Onu, örtmeyiniz. Onu, susturmağa çalışmıyorsunuz. Kâfidir. O, zaten muhtelif şekiller, mânâlar, qüdüler ve itmeler altında, devamlı olarak sizi idare etmektedir. Sizin tabii yasavısınız, iste bu, ruhî enerjî, yani vicdanî faalliyetle temin edilir. O ruhî enerjî, aynı zamanda hakikat bilgisidir. Bilgi'dir.

Size, yeni bir istikamet olmak üzere. «İnsan ve onun evrensel havatı» hakkında bilgiler vereceğiz. Bu bilgileri iyi hıfzediniz. Anlamağa çalışınız. Bir çoklarını, kıvas yoluyla öğrenme imkânınız bulunmavacaktır. Bircoklarını, Mukaddes Metinlerinizin âyetleri arasında göreceksiniz. Ve diğere gene birçoklarını, belki de anlamayacaksınız...

Biz, programımızın gerektirdiği tedrisi (20) yapmakla mükellefiz. Böylece, hem medyum, hem sizler, muhtaç olduğunuz tesiri, muhtaç olduğunuz bilgiyi, sezgiyi ve tahrîki alacaksınız. Bir kısmı sizde meknuz enerji halinde için için yanarak, hayatınız boyunca

bir enerji kaynağı olacaktır. Bir kısmı, yakın gelecekte karşılaşılabilecek hâdiselerin izahında, şuurunuzda hazır materyeller olarak bulunacaktır. Büyük bir kısmı da, sizin istikbalinizi hazırlayacaktır. Veya hazırlananların belli başlılarından olacaktır.

Bugünlük bu kadar. Allahâısmarladık.
— Allahâısmarladık.

★★★

Ülkemizin ve dünyamızın içinde bulunduğu karmaşık, tutarsız ve giderek daha da ıstırapları ağırlaşan durumunun nedenleri, açıkça belirtilmektedir ki, umut kırıcı değil; tam aksine ümit vericidir. Dünyamız, ıstıraplar okuludur. Bu ıstırapların sınavlarından başarılarla geçmeden bu okulu bitirebilmemiz olanaksızdır. Hakettiklerimizizin bizleri liyakatli kılmasını dileriz. Dileriz ki, çabalarımız, acimizi yenmeğe yetsin!..

(1) erbab-ı istidat : istidatlı, uygun kişi.

- (2) empûls : uyarı, tahrik, ikaz.
- (3) batî : yavaş, ağır.
- (4) ifna : tüketme, yoketme.
- (5) irtikâp : kötü bir iş yapma.
- (6) akibet : son, bitim, sonuç.
- (7) müstahak : hak etmiş, hak kazanmış.
- (8) rüyetsizlik : görüşü olmamak, körlük.
- (9) tâdil : değişme, değişiklik.
- (10) muttali : haberli olma.
- (11) temâ : konu.
- (12) kısmı azam : büyük kısmı.
- (13) tavazzuh : açıklama.
- (14) ika : yapma, yaptıрма.
- (15) billkuvve : düşüncede.
- (16) nasibedar : nasibini alan.
- (17) nâkis : noksan.
- (18) istiâp : içine alma.
- (19) selim : kusursuz, sağlam.
- (20) tedaris : öğretim.

EVRENDE ZEKİ HAYAT

Kitap olarak çıktı, ödemeli isteyiniz. 200 TL.
Adres: (Evrende Zeki Hayat) P.K.1157 İstanbul.

Semalarda hergün görülen, Dünya'nın dört bir yanında kendilerini gösteren Evrendeki Zeki Varlıklar hakkında açık - seçik bilgiyi sunan bu eseri okumak 20. yüzyılın bir insanı olarak görev sayılır.

Okuyun ve okumaları için dostlarınıza teşvik ediniz.

SEMBOLLER YORUMLAR

ERGÜN
ARIKDAL

Sağ ve Sol

(Yön Bakımından)

SAĞ VE SOL SEMBOLÜ

Genellikle alışılmış bir terbiye vardır : Daima çocuklarımıza sağ elle birşey yapmasını öğretiriz. Kapıdan çıkarken sağ ayağını önce dışarı atmasını öğütürüz. Acaba neden böyle sağa karşı bir zaaf vardır içimizde? Burada, «sağ iyidir», «sol kötüdür» diye bir hüküm aklımıza gelebilir.

Eski uygarlıklarda ok, ışın, yağmur ve kılıç «sağ» çizgiyi temsil ederler. Bunlara «sütun»u da ilave edebiliriz. Bunun yanı sıra sebep sonuç ilişkisini, aksiyon olarak yaratılmamıştan yaratılmışa geçişi, dünyanın yapıyla ilgili olarak akışkangazların bir yerden bir yere geçişini izah eder. Dünya etrafında devamlı bir turu göstermektedir.

Tevrat'ta kullanılan «sağa bakmak» koruyucudan tarafa bakmak manasına gelir. Çünkü koruyucunun yeri oradadır. Yani sağdadır.. Ahiret (SON) gününde seçkinlerin yeri burası olacağından günahkârlar solda kalacaktır. Tervatta sol cehennem, sağ da cennetin yolu olarak zikredilmiştir. Bazı Tevrat yorumcularına göre, ilk insan sadece Androjen (iki cinsiyetli) idi. Sağı erkek, solu dişi idi. Tanrı onları ayırdı ve erkek ve kadın oldular. Ortaçağ Hıristiyanlığı bu gelenekten uzaklaşmadı. Sol taraf dişi, sağ taraf erkek oldu. Yani sol taraf (—) işaretiyle, sağ taraf ta (+) işaretiyle gösterildi. Ki burada bunun manasını daha başka türlü anlamamız kabildir. Şöyle ki, in-

san vücudunda manyetik polarizasyon kanunları vardır.. Özellikle manyetik tedavi çalışmaları yapan kimselerin insan kutupsallığını iyi bir şekilde bilmeli ve uygulamalıdır. Manyetik kanunlara göre, sağ taraf pozitif, sol taraf negatif bir etkiyi haizdir. Örneğin vücudun ön kısmı pozitif, arka kısmı negatiftir. Şifa yaparken bu polarizasyon durumuna göre uyartmak ya da teskin etmek isabetli olur.

Orta Çağlardaki çalışmalarda eksi olan sol taraf geri ve şeytanî olarak kabul edilirdi. Artı olan sağ taraf gündüzü ve ilâhi olanı temsil ediyordu. O devirde Sabbat gününde bütün majisyenler toplanır günümüze kadar gelmiş olan ve halâ da devam etmekte olan çeşitli ayinler yaparlardı. Ünlü Goya'nın meşhur Sabbat tablosunda bu çok güzel bir şekilde resmedilmiştir. Orada psikolojik yönden çok iyi incelenmesi gereken ilginç suratlar çizilmiştir. İşte büyücülerin bu Sabbat Ayininde haç sol elde taşınırdı. Hem de ters olarak. Bu şekilde tamamen «Anti - krist» olduklarını ifade etmeye çalışıyorlardı. Incilin tamamen zıttı bilgileri ve merasimleri uygulamaktaydılar. Bu şekilde satanik bir kiliseyi oluşturmuşlardır.

Yine bu kara . büyü merasimlerinde Orta Çağda küçük çocuklar da kurban edilirdi. Burada yeri gelmişken belirtmekte fayda var : Tarih kitapları hiç bir zaman söylenmesi gereken hakikatleri söylememişlerdir. Yani en az inanılması gereken kitaplardan bir tanesi

de yazılı olan tarih kitaplarıdır. Yazılı olan tarih kitapları bize Engizisyon'un (İspanya'da, Fransa'da, İtalya'da) meydana gelişini tamamen dinsel bir yobazlık sonucu olarak gösterirler. Halbuki esas problem Orta Çağın devresinin kapatılması, bir ödemede bulunulması meselesidir. Yani yanlış, sakat, eksik bilgilerin cebren ortadan kaldırılması, bunu temsil edenlerin de ortadan kaldırılması harekâtıdır. Orta Çağ'da bir tarafta İsa'ya atfen kurulan normal kilise, ve kudsiyeti bulunurken, en azından 300 - 400 yıl süreyle insanlar şeytancı çalışmalar içerisinde kalmışlardır, Majiye, Hıristiyanlık'tan daha çok inanılmış ve bel bağlanmıştı. Halbuki İncil'in temeli, insan hayatına en büyük kıymet veren bir temeldir. Bu bakımdan Hıristiyanlıkta bir eksiklik yoktu, ama ona lâyık olacak insanlar, şimdiki gibi, o zaman da çok az bulunuyordu. Yani bu şekilde sağın ve solun ne anlama geldiğini, hangi istikametlerde kullanıldığını belirtmek istiyorum. Bizatihi sağın ve solun hiç bir önemi yok. Bunların simgelenmesi, birbirine zıt düşmesi önemlidir.

Bugius'un «Kompendium Malefikorum» isimli tablosundaki şeytan, kendisine mürid olan kimsenin sağ gözünü bir pençesiyle örtmektedir. Onu böylece ilâhi ışıktan mahrum ederek, tek ışıkla görmesini sağlar.

Başka bir örnekte de Aşil, Agamemnon Trajediası'nda sağ taraf, mızrağı fırlatan kol diye geçer. Burada hem «mızrak» bir simgedir, hem de sağ (yön olarak) bir simgedir. Her iki simgeyi başka türlü bir dil altında ifade etmişlerdir.

Bir şeyi en iyi sıkmak yine sağ tarafa doğru olur. Kuvvet ve başarı simgesidir. Günlük yaşantıda bunun örneklerini görmek mümkün: Muslukları sağa doğru kaparız, çayın şekerini, ateşteki aşu, sağa doğru karıştırırız. Hassas kimseler çaylarını sola doğru karış-

tırdıkları vakit, bir başdönmesi geçirirler. Buradan da anlaşılmalıdır ki, işin sağlığı, soluluğu meselesi aynı zamanda birtakım kozmik tesir ve güçlerle de alakalı bulunmaktadır. Enerji akımlarının istikametiyle de alakalıdır.

Afrika'da iki enteresan kabile Bambara ve Dogonlar'dır. Bambara'da «4» sayısı dişilik ve «sol»un simgesidir. «3» sayısı erkeklik ve «sağ»ın simgesidir. Sağ el pozitif olup, düzen, doğruluk, çalışmanın simgesidir. Sol el düzensizlik, belirsizlik, insan şuurundaki değişiklikleri ifade eder. Bu yerlilerin nereden geldiğini bilmediğimiz böyle bir tradisyonları bulunmaktadır. Dogonlar çok daha değişik bir kavimdir. Çok vahşi görünüşlü olmalarına rağmen, müthiş bilgiye sahip kişilerdir. Özellikle kozmogonik bilgileri, bilhassa SİRUS yıldızı hakkındaki bilgileri ilginç derecede ileridir. Günümüzün Radyoastronomisinin son yüz yıl içinde elde ettiği bilgileri Dogonlar yüzlerce yıldan beri bilmekteydi. Dogonlar, hâlen, Mali Cumhuriyeti'nin sınırları içinde bulunmaktadır.

Çinliler'de sağ ve solu «yin - yan» ile isimlemlerlerdir. Bunlar eksi ve artı değildir. Çinliler dine karşı sihiri, temize karşı pisi, kutsala karşı kutsal olmayana, sağ ile solu karşı karşıya getirmezler. Hatta onlarca «sol» şerefli bir yerdir. Ve semayı temsil eder. Yani «yang»dır. Eğer sağı ve solu bizim bildiğimiz gibi polaritenin dışına çıkarırsak, iyilik ve kötülüğün dışına çıkarırsak, onlara göre yang'tır. «Yang» solda olan bir işarettir. Şemayı göğü temsil eder, şerefli bir yeri vardır. Dünya, «Yin» olandır. Yani sağdır. Bazı anlarda sol üstün gelir. Sağ, «yin» ise de sonbahara, kadına hasata ve besinlere aittir. Solun erkek ve «yang», sağın dişi, ve «yin» olduğu prensibine dayanan hekimler, hamilelik sırasında embriyonun cinsini yer aldığı bölgeye göre teşhis edebiliyorlardı.

YÜCE AKLIN ERDEMİ

(TAOİZM)

**Yaratmak ve geliştirmek, kendine mâl etmeden yaratmak,
hiç birşey beklemeden davranmak, zorlamadan yönetmek,**

işte en yüksek erdem budur.

75. TL. ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Obsesyon

« Musallat Varlıklar »

Necat DEBRE ●

4 — DEVAMLILIK HALSİZLİK VE KORKULU RÜYALAR;

Günlük hayatta herkeste görülen olaylardan biridir. Bunu bedeni zaafiyet ve kansızlık, nekahat devreleri vs. diyebiliriz. Obsesyonla ilgisi nasıl anlaşılır?

Bu durum birden bire ortaya çıkar ve muayyen saatlerde gelir, aynı zamanda hastanın yüz ve el hatlarında değişiklikler olur. İleri derecelerde bayılma bile olur. Bu hal gelmeden bir gün evvel gördüğü rüyalar bize ip ucu verirler. Bedende bir halsizlik başlaması bunların başlıca işaretleridir. Bunları bedensel rahatsızlıklarla karıştırmamak için son derece dikkatli olmalıdır.

Günün muayyen saatlerinde ekseriya saat 14 ile 19 arasında, bu haller başlar. Bedende belirli bir ateş yükselmesi, ellerde deri buruşması hafif bir siyahlaşma, tırnaklarda

morluk aynı anda da iç sıkıntısı baş gösterir. Hafif bir baş ağrısı, genizde devamlı bir gıcık varmış gibi his, bunun en bariz işaretleridir. Bu arada akla gelen birçok vakaları »sanki yaşıyormuş« gibi bir hal zuhur eder. Gece bu durum devam etmez. Uykuya geçtikten sonra rüya aleminde bambaşba bir zuhuratla karşınıza çıkar. O kadar net bir görüntü içersinde kalınır ki insan olaylardan kendini alamaz. Bu da ekseri aşağı varlıkların obsesyonlarından olduğu için verilen imajlar da korkunç olur.

Bu halden kurtulmak ilk başlangıçlarda çok kolaydır. İleri derecelerde özel bir tedavi gerekir. Yeni başlangıçlarda aşağıdaki tebliğ bir örnektir :

Celse :

Varlık : Mustafa Efendi.

Medyum : N. Debre

Obsede : N. Bal. Diyarbakır.

Soru : N. B. Her gün öğleden sonra birden halsizleşiyor, hafif baş ağrısı, ellerinde garip bir değişiklik ve derisinde sanki hafif bir siyahlık başladığını, devamlı öksürmek ihtiyacını duyduğu halde öksürmediğini, karanlık ve sakın yerleri aradığını, vücudunda halsizlik olduğu halde sanki daha güçlü olduğunu, bir çok olayları önceden sezme başladığını beyan ediyor. Bu halin akşam vakti bittiğini, sanki o gün hiç bir şey olmamış gibi yatmaya kadar herşeyin normal olduğunu, gece de çok korkunç rüyalarla uyandığını anlatıyor.

Varlık : Korkacak bir durum yok, ileri safhaya geçmemiştir. Bundan sonra artık kendisini rahatsız eden olmaz. O saatlerde evde durmasını, kendisini seven bir dostunun yanına veya açık havalı bir yerde dolaşması, bir su kenarı veya deniz kenarı olması çok daha iyi bir tavsiyedir. Gece yatmadan önce vereceğim Mantrayı adedi kadar okusun ve ılık bir banyo alıp, hafif ışıklı bir yerde, rahat bir yatakta yatmasının çok faydasını görecektir. Katiyen alkollü ve uyuşturucu şeyler almasını beyin faaliyetlerini normalde kalmasını sağlasın. Sinirlenmek yok, bu durumlardan kesinlikle kaçın.

5 — BAŞKALARINA EZİYETTEN HOŞLANMAK

(Dövmek, yakmak, korkutmak).

Obsesyonun çok ilerlemiş hallerinden bi-

ridir. Hasta bu fiilleri yaparken ekseriya kendinde değildir. Kendine geldiğinde çok üzüntü ve pişmanlık duyar. Belirli bir saati yoktur; her an gelebilir ve fazla uzun sürmez. Amma bu kısa zamanda çok şeyler olur. Şuurun büyük bir bölümü kullanılır olduğu için, geç de olsa, tedavisi mümkündür.

Kriz geldiği zaman yalnız eziyet etmekten hoşlanırlar. Yakaladıkları kimselerin ıstırabından çok zevk alırlar. Onların bağırmaları yalvarmaları onun çok hoşuna gider, adeta bundan gıdalanır gibi bir halleri olur. Çok kuvvetlidirler. Kriz geçince bu kuvvetlerinin onda biri kalmaz.

Zihinsel telkin ve telepatik yolla verilecek mantralarla rahata kavuşturulabilir. Etrafindakilerinin çok anlayışlı olmaları tedaviyi hızlandırır. Psikiyatri dalından fayda görürler. Yukarıdaki tavsiyeler bunlara da aynen uygulanır.

6 — ÖLMEK VE ÖLDÜRMEK HISSİ

Bu durumdaki Obsesyonlar diğerlerine hiç benzemezler. Çünkü hissiyatları tamamiyle yaradılışla ilgilidir. Daha doğmadan geçen olayların etkisiyle tekrar geri dönüşü isterler. Bu gibi kimseler dünyada yaşamak istemezler. Kendilerini daima buranın yabancı, sanki hemen gidivercek bir kimse olarak hissederek. Eğer çok sevdikleri varsa onları da aynı düşünce içersinde mütala ederler ve onların da ölmesine yardımcı olurlar.

Dünyaya gelişlerin bir plân dahilinde olduğunu bazan da zorla itilmeler bulunduğunu, işte böyle itilenlerin de her an geri dönmek istemeleri bundan ileri gelir. Bunları bir misafirimiz olarak kabul edip daima her hareketlerini hoşgörü ile karşılamak bir insanlık borcumuz kanısındayım.

7 — HAYVANLARA KARŞI AŞIRI SEVGİ, KİN VE KORKU

Obsesyonun kimseye zararı olmayan yalnız kendi iç alemile uğraşan bir gurubudur. Hayvanların her hareketi onlarca bir mânâ taşır. Onların açlığı, tokluğu, vahşiliği vs. hepsi onları ilgilendirir. Hatta guruplar oluşturur, dernekler bile kurarlar. Bunların insancıl hislerinin yanında bu duygular çok önem taşırlar.

Onların tepkilerini çekmeniz için fazla bir

hareket yapmanıza gerek yok. Karnını doyurmakta olan bir hayvanı rahatsız etmeniz şimşeklerini üzerinize çekmeye yeter. Hatta birçokları tarafından bunların besledikleri hayvanların etlerini yemedikleri müşahade edilmiştir.

Celse :

Varlık : Mustafa Efendi

Medyum : N. Debre

Obsede : Ş. A. Bozüyük.

Soru : Kıymetli dostum yakinen tanıdığım Ş. A.'da korkunç bir hayvan sevgisi var. Adeta anormal bir durum. Bunu bu alışkanlığından vazgeçirip cemiyete kazandırmanın bir imkânı var mı?

Varlık : Bu hisse kapılanlar, ekseriya, dünyada arzuladıkları bir şeyi elde edemedikleri zaman, ilk önceleri avunma ile başlarlar, sonra bu durum kendilerinde alışkanlık halini alır. Bazan bütün hayvanları bazan da, kedi, köpek, güvercin, koyun vs. kendilerine seçerler. Hastalık geçmeyen hayvanların bir tehlikesi yoktur. Ama insana hastalık bulaştırıcıları sonunda kurbanı olurlar. Buna tavsiyem :

a — Elindeki hayvanları yavaş yavaş azaltın,

b — Sık sık seyahatlere çıkın,

c — Bir yuva kursun, talep ederse yardımcı oluruz.

d — Kendini okumaya veya güzel birşeyler yapmaya zorlasın.

e — Bulduğu yeri terketsin.

Hami varlığın tavsiyelerini tutan bu dostumuz bu derdinden bugün tamamen kurtulmuş ve cemiyete kazandırılmıştır.

Hayvanlara karşı duyulan aşırı kin şuur altına yerleşen bazı komplekslerden ileri gelmekle beraber, bizim burada anlatmak istediğimiz o tipler değildir.

Bunlar 6. cı maddedeki olayların bir türüdür. Tedavi edilemezler. Yalnız hangi hayvanlar üzerinde titizlik gösteriyorlarsa onlardan uzak tutmak, onların bahsini yapmamak, resimlerini göstermemek çok faydalıdır. O onları anlattıkça hiç ilgilenmemekte yarar vardır. Cemiyette bu tipten kimseleri tanımak çok kolaydır.

Onların bu zaaflarından istifade etmek insanlık dışı bir harekettir.

Doğal Doğum

Yazan : **Dr. Frederick
LEBOYER**

Çev : **Selman
GERÇEKSEVER**

● Frederick Leboyer'in, eskilerine nazaran çok daha insan-
cıl ve zor olmayan doğum yöntemi «Birth Without Violence» isimli kitabıyla dünyaya tanıtılmasından sonra beden-
lenmenin son aşaması olan doğum hakkındaki bildikleri-
mize yeni bir ışık daha tutulmuş oldu. Ve günümüzde Le-
boyer'in yeni doğum yöntemi pek çok doğum mütehasssısı
tarafından başarıyla uygulanmaktadır. Leboyer Paris'li bir
doğum uzmanıdır. Yakın zamana kadar tüm meslektaşları
gibi o da klasik yöntemle yeni enkarne varlıkların dünyaya ilk
adimlerini atmalarında kendilerine ve annelerine yardıma
çalışıyordu. Fakat yıllarca süren gözlem ve deneyimiyle doğ-
um anında gerek bebeğin gerekse annenin çektiği ızdırap
şimdiye kadar sanıldığı gibi, gerçekten de kaçınılmaz ve
sürekli olan bir sıkıntı mıdır, diye düşündü. Doğum şoku-
na karşı bu kadar kayıtsız davranılması yerinde bir tutum
olur mu? İşte bu düşüncelerden hareketle yeni yöntemini
geliştirdi. Dr. Leboyer'e göre doğumdan sonraki ilk dakika-
lar çocuğun ileriki yıllarda hayata uyumu bakımından son
derece önemlidir. Bu bakımdan bu dakikaların mümkün ol-
duğu kadar, başarılılabildiği kadar bebeğe sâkin bir şekilde
geçirilmesi gerekir. Yeni enkarne varlığa ilk adımını attığı
bu madde ortamını sevdirebilmek için elden gelen azamî
gayret sarfedilmelidir. İşte bu görüşten hareketle geliştirdiği
Dr. Leboyer'in yöntemiyle dünyaya getirilen bebeklerin
hemen hepsi duygusal ve fiziksel bakımdan dikkat çekecek
tarzda uyumlu bir şekilde büyümektedirler. ●

Yeni doğmuş olan bebek, bizim şimdiye
kadar yıllardan beri düşünmediğimiz gibi ken-
dinde olmayan (şuursuz) küçücük bir insan
yavrusu değildir. Şimdiye kadar zannettik ki,
hissetmez, görmez, işitmez, hatta daha heyecan-
lanları bile gelişmemiştir. Fakat tam tersine...

Bizim şimdiye kadar uygulayageldiğimiz
bu durum çeşitli şartlanmalarımızdan başka
birşey değildir. Hangi realitenin içindeyse,
o realitenin gösterdikleriyle şartlanmışızdır,
onların dışındakileri göremeyiz, görsek te red-
detmekte kolayı buluruz. Örneğin bir inşaat-
çıysanız, çevrenizde dolaşırken sadece yapı-
larla ilgili hususları görürsünüz. Ressamsanız,
etrafınızda gördüklerinizden tablolarınızı yap-
mada nasıl yararlanabileceğinizi düşünürsünüz.

Kısacası zihinsel olarak nasıl bir şartlan-
dırma içindeyse, çevremize hep o açıdan ba-
karız. Yetiştiriliş şeklimizin ve ilgilerimizin bi-
ze gösterdikleri dışında kalanları hemen he-
men görmeyiz, ya da görmemezlikten geliriz,
inkar ederiz, alay ederiz. Eğitimimiz, kültür-
müz hattâ konuştuğumuz ana dilimizle şart-

landırılmışızdır. Eğer şartlandırılmamış şuur
halinin nasıl bir şey olduğunu anlamak istli-
yorsak, yenidoğan bebeğin hayatının ilk daki-
kalarına kadar inmeliyiz.

«Tiptan çok eğitim önemlidir benim
için. Zira insan hayatının ilk dersini doğ-
umdan sonraki ilk iki dakika içinde
alır. Hayatın bize vereceği şeylerin ana
hatlarını işte bu ilk dersimizde öğreni-
veririz. Dış hayatın bütün yeni duyum-
larını özümleyivermemiz beklenir biz-
den...»

Yeni doğan bebek şartlanmamış, açık bir
şuura sahiptir. İşte doğum denen olayı bu ka-
dar travmatik (sarsıcı) yapan da budur. Bebe-
ğin bu şuur hâli savunmasızdır. Bebek bu du-
rumda fark gözetmeksizin, herhangi bir seçi-
me tabi tutmaksızın her geleni alır içeri. Bir
bakıma, bebeğin bu hâli ipnotik duruma ben-

zer ki orada da sūjeye gelen uyanarların herhangi bir ayırımdan geçirilmesi, eleştirilmesi ya da kontrol edilmesi sözkonusu değildir. Kısacası dış uyanarlar korkunç derecede büyük olup, bir filtreleme, ekranlama sözkonusu değildir. Ne gelirse içeri girer.

Bu çalışmalarla ilgili olarak ilk düşünceler kafamda kırırdanmaya başladığı zamanlarda bebek için bu korkunç travmanın (sarsıntının) mümkün olduğu kadar aza nasıl indirgenebileceğini de düşünmeye başlamıştım. Zira hemen hemen her bakımdan savunmasız, üstelik ipnoz halinde bulunan bir canlıya, hem de insan yavrusuna, dış dünyanın tüm uyanarlarının aynı anda gelmesi küçümenecek bir baskı olmasa gerek. Bu bakımdan büyük bir şok halinde dünya hayatının ne olduğunu doğumla birlikte ilk dakikalar içinde ilk dersimizde anlarız. Hiç değilse ana hatlarıyla bir fikir ediniriz. İşte şimdiye kadar bebekten tüm bu uyanarları hemen o sırada özümlemesi beklenirdi.

Her öğretmen bilirki, öğrenme belirli bir süre içinde ağır ağır olur. Öğrenmemiz sözkonusu olan şeylerin hazmedilmesi sözkonusudur. Bu hazımdan sonra biraz daha ilave edilir. Hepimiz biliriz, okumayı - yazmayı ya da herhangi bir beceriyi ne kadar zamanda öğrendiğimizi... Aynı şeyi yeni doğan bebek

için niçin düşünmeyelim? Bu bakımdan doğum dünya hayatının ilk dersidir.

Yeni doğan bebek herşeye o kadar açık ve duyarlıdır ki, tüm bu dış uyanarlar bu bakımdan doğum sırasında ve doğumu izleyen dakikalarda mümkün olan minimum dereceye indirgenmelidir. Doğumun yapıldığı yer alaca karanlıktan daha aydınlık olmamalıdır. Zira bebeğin gözleri ışığa son derece hassastır. Doğum sırasında ve doğumdan sonraki dakikalarda orada bulunanlar arasında hemen hiç konuşma olmaz, doğum odasında mümkün olduğu kadar sessizlik hâkimdir. Yeni doğan bebek son derece dikkatli bir şekilde ele alınır. Zira omuriliği ve omurgası henüz çok hassastır. Bunun önemini herkes bilir sanırım.

Yaptığım deneme ve gözlemlerden bebeğin sadece ışığa hassas olmakla kalmayıp, aynı zamanda değişik ışık kaynaklarını farkedebilecek durumda bulunduğunu da biliyorum. Benim yöntemimle doğum yapılan doğumhânenin pencereleri kalın siyah perdelerle kapalıdır, doğum sırasında ve sonraki dakikalarda alaca karanlığın elde edilmesi için... Yeni doğan bebek suyun içine alındıktan ve yeni ortamından hoşlandığına dair ilk tepkileri izlendikten sonra yavaş yavaş perdeler kaldırılır, daha doğrusu aralanır. Oda birazcık aydınlanır aydınlanmaz, bebek ışığın kaynağını arayıp bulacaktır bakışlarıyla. Fakat bu sırada elektrikleri yakıverirseniz, hemen gözlerini yumar. Eğer yaktığınız ışık floresan ise tepkisi daha da sert olur, adeta «Dayanılmaz birşey.. Kapatın şu elektriği... Bunu bana yapamazsınız...» der gibi yüzünü de buruşturur. Evet, kendileri için iyinin ve kötünün ne olduğunu bilir bebekler. Yapacağımız yardımları onların bu ve benzeri tepkilerine göre yönlendirirsek, yeni bedenlenen bu insan kardeşlerimize daha iyi yardımcı olmuş oluruz.

Yeni doğan bebeğin sadece duyumları değil, fakat çevresinde bulunanların içsel heyecanları ile şu ya da bu şekildeki psikolojik tavırlanmaları hatta psişik durumları da önemlidir. Bu cümleden olmak üzere yeni doğan bebeğin Duyular Dışı Algılama (DDA)'yla ilgili fonksiyonlarının tam performans hâlinde çalışmakta olduklarını da söylemeliyim. Zira he-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

nüz zekâ gelişmemiştir. Zeka ile DDA arasında ters orantılı bir algılama söz konusu olduğunu söyleyebiliriz. Zekâ geliştikçe, DDA fonksiyonlarımızı yitiririz.

Kuşkusuz, doğumla ilgili tıbbî müdahaleye ya da yardıma katılan kişilerin içinde buldukları psikolojik duruma karşı bebek duyarlıdır. Bunu şahsen ben defalarca izlemiştir. Bazıları, «Bunun delili var mıdır?» diye bana sormaktan kendilerini alamadılar. Delil çok basit. Bunun delilini çocuğun tepkilerinde aramak gerekir. Eğer sizler de benim izlediğim kadar çok sayıda yeni doğmuş bebek izleme olanağı bulmuş olsaydınız, onların nelere nasıl tepki gösterdiklerini çok iyi bilebilirdiniz. Benim yaptırdığım doğumların bazılarında zaman zaman hazır bulunan son derece huysuz, ters bir görevliyi biliyorum. Sabırsız, sinirli bir insandır. Ne zaman doğumhanede bulursa, bebeklerin ağlamalarından orada duramazsınız. Kendisini herhangi bir bahaneden yararlanarak dışarı çıkardığım zaman, bebekler hayret edilecek derecede sakinleşirler. İşte bu bebekler, kesinlikle söyleyebilirim ki, çevrelerinde dolaşanların psikik durumlarından etkilanmektedirler. Eskiden beri zamanımıza kadar gelmiş bir inanca göre, doğum sırasında iyi ve kötü periler de bulunur. Ve bunlar çocuğun durumunu etkiler. İşte, bu inanç bizim yukarıda örneklemeye çalıştığımız durumun sembolik bir ifadesinden başka nedir ki?

Bu ve benzeri önlemlerle yeni doğan bebeklerin daha az ağlamaları dolayısıyla daha az sıkıntılı bir şekilde yeni geldikleri dünya okuluna alışmaya başlamaları sağlanmış olacaktır. İnanın bundan 15 - 20 yıl öncesine kadar yeni doğmuş bebeklerin bulunduğu bölmeye girilemiyordu çocuk çığlıklarından. Şimdi bu acı çığlıklar bir dereceye kadar azaltılmıştır. Artık annenin acısını da başka yöntemlerle ele alma yoluna girmiş bulunuyoruz. Bir doğumun, eskiden olduğunun (hâlâ da olmak olanların) tersine feryatsız, sâkin sessiz bir şekilde yapılmakta olduğunu görmek kadar bir doğum doktoruna huzur veren şey düşünemiyorum. Yeni geliştirdiğimiz yöntemlere göre doğumhanede, alışılanın tersine, dakikalarca süren çığlıklar yerine, sükûnet ha-

kimdir. Solunum sisteminin harekete geçmesini sağlayacak kısa bir çığlık, hepsi o kadar... Bunun dışındaki tüm bebek çığlıkları gereksizdir ve bizim konuya ters açıdan bakmamızdan kaynaklanan insan gelişimini olumsuz yönde çoğu zaman etkileyen hatalı bir tutumdur.

Yeni doğan bebek için oksijenin hayatî önemi haiz olduğunu inkâr ediyor değilim. Birkaç saniyelik oksijen yokluğunun bile beyinde hasara neden olduğunu çok iyi biliyoruz. O kadar ki böyle bir yetersizlik sonunda bebeğin felçli olarak hayatını sürdürmek zorunda kalacağı da büyük bir olasılık içindedir. Bu konuda fizisyenler %100 haklıdır. Onların bu konuda ileri sürdükleri ilk endişeleri de budur zaten ve haklılardır. Fakat adeta soluk almayı başlatan bu ilk ve gerekli olan ağlamanın ya çığlığın dışındakiler gereksizdir ve nedenleri tarafımızdan kaldırılmalıdır. Yani kısacası, doğduktan sonra, eğer herşey yolunda gidiyorsa niçin ağlayalım. Ne bebek açısından ne de anne açısından bunun pratik bir nedenini düşünemiyorum. Asırlar boyunca acı çeken anne için gerçekten ne yapılması gerektiğini bilememişiz. Ve bunun son derece doğal olduğunu kabullenmekten başka yapacak bir şey bulamadığımız için de, «Acı çekmelidir.» deyip kestirip, atıvermişiz. Keza aynı mantığı bebek için de uygulamışız: «Ağlasın, ağlasın, ciğerleri gelişir.» Halbuki ciğerler daha yenedir, hemen gelişmeleri, hemen kuvvetlenmeye geçirilmeleri gereksizdir. Bu, yavaş yavaş kendiliğinden olacak bir gelişimdir. Ya da kimesine göre, yeni doğan bebeğe soluk aldırma için, tokatlamalıyız. Hayır, solunum zaten kendiliğinden başlayan bir olaydır, bunu herhangi birinin tokatla ya da şu veya bu şekilde başlatmasına gerek yoktur.

«Yeni doğan bebeğin duyuları o kadar açık ve duyarlıdır ki, çevresindeki uyaranların minimuma indirilmesinde ilerideki hayatı bakımından hayatî önem vardır.»

Yeni geliştirdiğimiz yöntemi uygulayarak doğumuna yardım etmiş olduğum çocukların

en büyüğü şimdi 8 yaşında bulunmaktadır. Bu yöntemle şimdiye kadar 1000 kadar çocuk dünyaya getirdik diyebilirim. Bunların, klasik yöntemlerle dünyaya getirilen öteki çocukların yanında gözden kaçmayacak özellikleri bulunduğunu söyleyebilirim. Bu çocuklar üzerinde Sorbonne Üniversitesinden iki psikolog araştırma sürdürmektedir ve çalışmalarının sonucunu bu yıl içinde kitap halinde yayınlayacaklar. Bu çocukların yüzlerinde ötekilerden ayrı bir mutluluk var. Devamlı mütebessim oldukları hususunda bakıcılarından rapor almaktayım. Her şeyi olumlu yönden ele alıyorlar. Tüm yeniliklere karşı açık ve alıcı durumdadır. Hemen hemen hiç ağlamıyorlar. Kuvvetli bir kişilikleri var. Şaşırtıcı bir hafızaları var ve devamlı keşfetmeye yönelik çok değişik hobileri bulunmaktadır.

Başlangıçta, doğrusunu isterseniz, pasif içe - dönük çocuklar elde edeceğim hususunda karamsardım. Çünkü, bilirsiniz, bu dünya cangılında (balta girmemiş ekvator ormanı) insanın biraz agresif (saldırgan) olması gerektiği hususunda yaygın bir kanı bulunmaktadır. Hayır. Ben bunun tamamen tersini savunuyorum. Agresiflik hemen daima korku ve üzüntüyü kamufle etmek için kullandığımız bir mekanizmadır. Bir fil saldırgan değildir. Çünkü hiç bir şeyden korkmayacak kadar güçlüdür. Benzer şekilde siz de hiç bir şeyden korkmadığınız zaman, sizin de saldırgan olmanıza bir neden yoktur.

«Natürel Doğum» yönteminin annenin ve öteki annelerin üzerindeki olumlu etkisi küçümsenmeyecek kadar büyüktür' Hatta annenin daha önceden dünyaya gelmiş bir iki çocuğu da varsa, bu etki daha da belirgindir. Bu yöntemle doğum, anne - çocuk ilişkilerini gözle görülür şekilde olumlu yönde etkiler.

Kuşkusuz baba için de söyleyeceklerimiz var, ama baba bu yöntemde sahneye biraz daha sonra çıkacaktır. Biliyorsunuz, hayatın kademeleri var. Bazen o kadar sabırsız oluruz ki, her şeyi birbirine karıştırırız. Bir de, biliriz ki, doğum yapan kadınların duydukları mutluluğun bir kısmı kocalarına bir çocuk kazandırmış olduklarından dolayıdır.

«Doğum sırasında doğumhanede bulunanların psikik durumları bebek açısından son derece önemlidir. Duyular dışı algılamasıyla bebek, çevresindekilerin olumsuz tesirlerine açık durumdadır...»

Bana öyle geliyor ki, en önemlisi, çocuğun kişiliğine saygı göstermektir. Onları bence küçük ama derin bilgileri olan varlıklar olarak karışımıza almalıyız. Tüm eğitsel yaklaşımlarda bunu gözönünde bulundurmalıyız. Ekseriyetle çocuklara her şeyi öğreteceğimiz gibi hissederiz kendimizi. Hayır. Onlar bunun çoğunu kendi kendilerine yaparlar. Yeter ki biz büyükler bu süreci baltalamış olmayalım.

Zaman zaman içinde şunlara benzer sorular bulunan mektuplar alırım: «Evet, sizin yönteminiz kanımca en doğrusu. Bu yöntemi uygulayacak bir doktoru nerede bulabilirim? Bana bir adres verir misiniz?» Bu gibi soruları hemen her seferinde şu şekilde cevaplandırmışımdır: «Kendinize gelin, kimse sizin için yiyecek, sizin için uyuyacak, ya da sizin için yürüyecek değildir. Bunları kendi kendinize yapacaksınız. Bebeğinizi de kendiniz doğuracaksınız. İyi bir doğum (ya da kötü bir doğum) yaptırdım diyen bir jinekolog aslında doğru konuşmamaktadır. Doğumu yapan annenin kendisidir. Ve esas olarak başka bir şeye birine gereksinimi de yoktur. Tek gereksinimi kendisine yeterince güvenmesidir.

Aslında doğum kliniklerinde yapılan da anneyi güvenli hissetmesine yardımdan başka bir şey değildir. Bu güven duygusunu bazı anne adayları dinsel yöntemlerle de elde edebilir. Örneğin doğuma yaklaştığı günlerde kutsal yerleri ziyaret ederek. Bu şekilde kendilerini güvenli hissederler. Bu moral etki kuşkusuz son derece önemlidir.

Sonuç olarak, tüm bunlardan çıkarılacak ana fikir ne olmalıdır? Doğum olgusunu, birinci derecede bebeğin, sonra da annenin açısından daha natürel ve daha işlek hale getirmeliyiz. Bunun çocuğun deneyimleri, gelişimi ve yetişkinliği açısından önemi küçümsenmeyecek kadar ortada bulunmaktadır.

((New Realities Cilt III, No.: 6)

RUH ve MADDE Yayınları

P.K. 1157, İSTANBUL.

Parapsikoloji Dersleri : Paul Krafchik,	150.— TL.
Lânetli Kitaplar : J. Bergier	150.— TL.
Gizli Parapsikoloji Savaşı : J. Bergier	150.— TL.
İpnozun Gerçek Yüzü : E. Arıkdal	150.— TL.
Zamanın Gizli Sahipleri : J. Bergier	150.— TL.
Evrende Zeki Hayat : S. Gerçeksever	200.— TL.
Yüce Aklın Erdemi (Taoizm) Lao - Tzu	75.— TL.
Başka Bir Evrene Geçiş : J. Bergier	150.— TL.
Büyük Kurtuluş : D. Suzuki	150.— TL.
Mukadderat ve İcabat (Özet) B. Ruhselman	150.— TL.
Altıncı Duyunuzu Geliştirin : Dr. Milan Ryzl	100.— TL.
Ruh ve Kâinat (Özet) : Dr. Bedri Ruhselman	150.— TL.
Ruhlar Arasında : Dr. Bedri Ruhselman	150.— TL.
Sovyet Rusya Ruhunu Arıyor : Ostrander - Schroeder	150.— TL.
Olağanüstü Parapsişik Olaylar : Ostrander - Schroeder	150.— TL.
Zen Budizm Yolu : Prof. E. Herrigel	100.— TL.
Hinduizm : Swami Nikhilananda	100.— TL.
Metabiyoloji : Dr. M. Bilge	100.— TL.
Sankhya - Yoga Mistik Teneffüs ve Meditasyon Teknikleri	100.— TL.
30 Derste Ruhsal Güçleri Geliştirme : Dr. L. Rampa	100.— TL.
Dünyanın Evrensel Sahipleri (Hermit) : Dr. L. Rampa	100.— TL.
Allah : (Özet) Dr. Bedri Ruhselman	75.— TL.
Ruhsal Kişiliği Geliştirme ve Hind'de İpnotizma	75.— TL.
Kendi Kendine Telkin ve İpnoz	75.— TL.
Tekâmülcü Ruhçuluk : Dr. G. Galley	75.— TL.
Radyestezi : Mehmet Sancar	100.— TL.
Zihinsel Telkin ve Ruhsal Tedavi (H. Durville, H. Edwards)	75.— TL.
Ruh ve Madde Dergisi (Beheri)	50.— TL.
Ruh ve Madde Ciltleri (17 - 18 - 19 - 20 - 21) Beheri	600.— TL.
Ruh ve Madde Ciltleri (17 - 18 - 19 - 20 - 21) Beheri	500.— TL.
PLANET Dergisi Beheri 30 TL. Yıllık Abone	180.— TL.
PLANET Uzay Serisi Kartpostalları, beheri	10.— TL.

Lütfen Ödemeli İsteyiniz

Ruh ve Madde Yayınları

P.K. 1157 — İSTANBUL

Söze Gelenler

MEHMET SANCAR

Tekrar Doğuşu Kanıtlayan Başka Örnekler

1933 yılında, Budapeşte'de kimya mühendisi olan Gero Farczady'nin 16 yaşındaki kızı İris, ağır bir hastalıkla pençeleşip; öldü, ölecek diye beklenirken; birden iyileşerek İspanyolca konuşmağa başladı! Ve adının Lucia Altarés de Salvo, 40 yaşında, evli, 14 çocuk sahibi bir kadın olduğunu; Madrid'de, Calle Obscura No. 1'de oturduğunu; kocasının bir fabrika işçisi olduğunu ve halen verem hastalığıyla pençeleştiğini anlattı!..

İspanyolca Profesörü Jvinpter ve daha birçok bilim adamı, kızın, tam bir Madrid şivesiyle İspanyolca konuştuğunu doğruladılar. Ama gerçekte, ne 16 yaşındaki İris ve ne de aile bireyleri, tek kelime dahi İspanyolca bilmiyorlardı!..

C. de Vesme, Karl Röthy, Dr. Magda Thory gibi birçok bilim adamı ve de spirit kişiler, olayı incelemiştir. Ama gösterilen adreste (İspanya'da Madrid'te) böyle bir kadının yaşadığı, kesin olarak kanıtlanamamıştır. Fakat genç kızın, Madrid İspanyolcasıyla konuşması kesindir. Ve bilim adamlarını, derin derin düşündürmüştür...

Aklımıza şu soru takılabilir: Hiç İspanyolca bilmediği halde, 16 yaşındaki genç kızın İris'in Madrid şivesiyle İspanyolca konuşması İspanya'yı, Madrid'i hiç görmediği halde kesindir de; acaba neden verdiği adres doğru lanamamıştır?

Buna bizim cevabımız şöyle olabilir:

Hiç kimsenin yazgısına, hiç kimse karışamaz. Yeter ki biz, bilerek veya bilmeyerek istemiş olmayalım...

Veremle pençeleşen kadının öldüğü bir gerçektir. İris'in öldüğü de bir gerçektir. İşte bu gerçek ölüm hallerinin oluştuğu anda, İris'in ruhu öbür âleme göçmüş, yani İris öl-

müştür. Fakat, veremle pençeleşen kadının ruhu, İris'in terkettiği bedene enkarne olmuştur (*). Ama, 14 çocuğun anneliğini sürdürmek, 16 yaşındaki bir kızın işi olamazdı. Yazgısında da böyle bir gereklilik yoktu... Ve şu anda aklımıza gelmeyen başka gerekler de hesaba katılarak, bir dış müdahale yapıldı. Yani geriye kalanların, yeryüzü yazgılarının bozulmaması için, olayın diğer yanının doğrulanması engellendi.

Bize ulaşan doneler, olayı böyle açıklamamızı gerektiriyor. Bu biçim gerçek yaşantılar da, Sıpiritüalizmin literatüründe vardır...

İris'in, bu olaydan sonraki yaşantısını bilmiyoruz. İzlemek olanağımız olsaydı, ya bu açıklamamız doğrulanırdı. Yahut bilgilerimize uygun başka açıklamalara da olanak bulurduk. Ama, eldeki doneler bunu anlatıyor bize...

★★★

Bu olaya karşılık, doğru oldukları kanıtlanmış pek çok olay da mevcuttur. Örneğin ekminezi yoluyla geçmiş yaşantıları saptanmış ve doğrulanmış pek çok deneyleri de sıralayabiliriz.

Örneğin, ünlü Fransız araştırmacı Albert de Rochas, vaktiyle birçok kişiler üzerinde deneyler yapmış... Ve bu deneylerin sonuçları olarak da, bir insanın defalarca dünyaya gelip gittiğini ve her defasında da değişik kimliklerle (beden bakımından, ruh bakımından değil) yaşadığını kanıtlamış ve deneyleriyle ortaya sermiştir...

Son zamanlarda, İsveç'te, Dr. John Bjoerk, 800'den fazla insan üzerinde yaptığı deneyler-

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

(*) Belki genç kızın hastalığı, ölümle pençeleşmesi de veremli kadından dolayı idi...

le, bu konudaki diğer kanıtları güçlendirmiş ve desteklemiştir. Örneğin bu deneylerin birinde, bir kadın, Aage Karlström adında bir erkek olarak yaşadığı eski hayatına dair öylesine ayrıntılı bilgiler vermiştir ki, yapılan bütün incelemeler, bunu doğrular nitelikte olmuştur.

Keza, halen Fransa'da, André Dupil isimli bir genç hipnotizör de, bir kızın, evvelki yaşamında, Pierre Septh isimli bir erkek olarak yaşadığını, deneylerinin ayrıntı ve incelemeleleriyle kanıtlamıştır.

Yeryüzünde, bu konuda yapılan pek çok araştırma ve yine bu pek çok araştırmanın çoğunun doğrulandığına inandırıcı kesin örnekler vardır. Bunlardan bir örnek de ülkemizden verelim :

Eski, Adana milletvekillerinden, asıl adı Zamir olup, Atatürk tarafından Damar'a çevrilen, Damar Bey, hiç tanımadığı bir şehirde, kendi kendine sokakları hatırlayıp tanıyarak ve bir hatırladığı adresi bularak; bu hayatından önceki yaşamında annesi ve babası olduğunu ileri sürdüğü ailenin kapısını çalmış ve iddialarının doğruluğunu, tamamen kanıtlamıştır. Ve kanıtlama, öylesine inandırıcı olmuştur ki, Damar Bey, şimdiki ailesiyle, bir önceki hayatındaki ailesi arasında paylaşılacak olmuştur!..

Ruhsal deney, araştırma ve irtibatlarda, sağlıklı bir sonuç için gerekli koşulların neler olduğunu, tüm olarak bilmediğimiz gibi; bilsek de tümünü birden yerine getiremediğimiz, basit bir fizik, kimya deneyindeki tekrarları, her zaman yapamadığımızla sabittir. Bu tür olaylarda, koşulların bir kısmını yerine getiriyoruz. Eksikleri, yanlışları da yukarıya tamamlıyor. Ve böyle bir deneye, olaya ihtiyacımız varsa, böylece ortaya konulmuş oluyor.

Örneğin Amerika'da, Morey Bernstein isimli bir amatör hipnotizör, Ms. Simonds adlı bir kadın süjüyle deneyler yapıyor. Bu deneylerde, bu hanımın, daha önceki yaşamında, İrlanda'da, Bridey Murphy adıyla yaşadığını ortaya koyuyor. Ve bu konuyu içeren, bir de kitap yayınıyor...

Kitap üzerindeki yankılar o kadar büyüyor ki, New York'tan, psikiyatr ve psikanalist Dr. Beorge Devereux, gerekli inceleme ve araştırmaları yaparak, sonucu şöyle bağlıyor : «Tamamen şuuraltı!»..

Ne biçim şuuraltıdır ki, bu 16 yaşındaki kızı, hiç bilmediği, gitmediği bir yerin, hem de diyalekt diliyle konuşturur?!.

Acaba bu ünlü kişi, incelediğini sandığı o olaya, «şuuraltı» derken; buna benzer diğer olayları, acaba neden hesaba katmaz? Örneğin, Madrid şivesiyle İspanyolca konuşan kızın, bu şuuraltının, nemenem bir şeyler olduğunu, acaba niçin açıklayamaz?!.

Çünkü bir olaya, verilerini yetersiz bulup, tümüne birden «şuuraltı, masal, uyduruk» demek, olsa olsa, ancak bir bilgisizlik ürünü olabilir. Zira birinde yeterli deliller eksik, aksak da olsa; diğerlerinde, inkârı imkânsız pek çok gerçekler bulunmaktadır. Bunlara ne demeli?!.

Bu gibi olaylardaki eksiklik, aksaklık, ta rafımızdan tüm koşullarının yerine getirilememesinin doğal sonucudur.

Bir tarafa, gerekli yardımlar yapılarak, inkârı imkânsız, kesin, doğru olaylar sergileniyor...

Diğer tarafa da benzeri, fakat eksik ve aksak olanları...

Acaba neden böyle yapılıyor?

Tekâmülden amaç, kişilerin otomatizmadan sıyrılıp, şuurulu olarak yaşamayı elde edebilmeleridir. Yani, bilmediğimiz diğer evren yasalarını da bilip, kendi kendimize uygulayabilir olmamızdır...

Bu bilgiyle, bir yandaki gerçeklerle, diğer yandaki benzeri eksik ve aksak olanları birleştirmeğe çalışırsak, ortaya şu sonuç çıkmaz mı?

— Biz, sizlere, bazan yardım ederek gerçekleri gösteriyoruz. Bunları kanıtlayabilmeniz için, bu gibi olayları, deneyleri, bizim yardımlarımız olmadan da gerçekleştirmeniz gerekir. Eksik ve aksaklıklar, yardımlarımızın olmadığı olaylarda vardır... Bunları araştırın, bulun ve

kendi kendinize yeterli olabilecek bir düzeye çıkın!.. Denmek istenmiyor mu?..

Bilim adamının kolayına giden, her zaman olduğu gibi, gerçeklerin karşısında acizni kabul edip, bunu yenmeğe çalışarak bilgileri edinme yerine; işin kolayına sapıp, ya inkâr etmek, yahut da bir kulp takmaktır!..

Tarihin babası sayılan Herodot, acaba Eski Mısırlıların ilkelliğinden mi, onların, ruhun sonsuza dek yaşadığına ve reenkarnasyona inandıklarını yazmıştı? Hele «Eski Mısır», bugün, hâlâ o Eski Mısır olmadığına göre, Herodot da zıvaladı mı, diyelim?!

Fisagor da öğretilerinde, öğrencilerine, ruhun ölümsüzlüğünü ve tekrar tekrar yeniden doğup öldüklerini öğretirken, herhalde çok ilkel inançların sahibi olmalıydı ki, bu zıvaları öğretiyordu?!

Yunan filozoflarından Eflâton, Aristo da aynı gerçekleri söyleyegelmişlerdir... Acaba çok mu ilkel düşünüyordular bu konularda bunlar da?!

Bugünkü elde edilenlerle, geçmişin eski bilgilerinin bir araya getirilip üzerinde derin derin düşünme zamanı çoktan gelmiştir...

Bir yanda, tarihin bilinmeğe başlayan önemli ve ileri gerçekleri...

Diğer yanda, her gün biraz daha doğrulanan, kesinleşen spiritüel hakikatler ve çözümlenemeyen, açıklama bekleyen olayları, deneyleri...

İkisinin ortasında da, elindekilerle bunları birleştirip bilgilerini yenilemekten, düşüncelerini yenilemekten, kendini yenilemekten kaçınanlar!..

Bazı umut verici çaba ve başarılı sonuçları bilmemiş bulunsaydık, yakın çağın insanlığı da orta çağın saplantılarına düştü diyebilirdik...

Çok şükür ki, bilimi, dar kalıplar içinde kabullenmemiş gerçek aydın kafalar da var... Ve giderek sayıları da artmakta...

Gerisi ne kadar dirense de, ruhsal araştırmalar, olayları ve deneyleri, bugün olmazsa yarın kendilerini kabul ettireceklerdir...

Hintli doktor ve Hindistan Rajasthan Üniversitesi Parapsikoloji Başkanı Hemendra Banarjee, ülkemize de geldiği gibi, İngiltereye de gidip, bir yeniden doğuş olayını tespitte çalışmıştır ama, yaptığı araştırmaların sonucuna göre, reenkarnasyondan çok, «eskiyi hatırlamaların» varlığını açıklamaktadır! Örneğin yıllar önce ülkemize geldiğinde, Derneğimizde bir akşam, bu konuyu görüşmüştük. Halen elinde (80) adet yeniden doğuş olayı bulunduğu halde, reenkarnasyona bir türlü inanmak istemiyordu!..

Dr. Banarjee'nin İngiltere'de tespit ettiği olay şudur :

1957 yılında, aylardan Mayıydı. Bir kamyon kazasında ölen iki çocuktan birinin, abla olanın adı, Joanne, yaşı 11'di. Diğerinin adı Jacqueline, yaşıysa 4'tü.

Bir sabah elele tutuşmuş okula gidiyorlardı. Ansızın, uzaktan gelen bir kamyon, hızını kesmeden virajı dönünce, bu yavrucakları ezmişti!..

Bu kazayı müteakip, ölen Joanne ve Jacqueline ablaların ikiz kardeşleri dünyaya geldi. İkizlerin ikisi de, ablaları gibi sarışındı. Birinin adı Jennifer, diğerinkiysse Gillian'dı. Ve bu ikizlerin, ablalarının ruhlarını taşıdıkları ileri sürülüyordu!

Babaları, durumu şöyle açıklıyordu :

«Ben de böyle bir şeye inanmazdım. Ama, kızlarının feci ölümünden hemen sonra, eşim, hâmile olduğunu söyleyince, elimde olmayarak, çocuklarımın geri geleceğine inmağa başlamışım. Hâmileliğin son aylarında, bu inancım, o derece kuvvetlenmişti ki, bir doktora muayene ettirdim. Doktor, çocuğumun ikiz doğmasına imkân bile olmadığını; çünkü tek kalp atışı hissettiğini söylemişti. Oysa, tam üç hafta sonra, nur topu gibi iki kızım oldu.»

Doğuma üç hafta kalmış; ikiz olduğu dahi saptanamıyor!..

■ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

Yeni doğmuş çocuklardan Jennifer'in sağ gözünün üzerinde, alınına kadar uzanan yara izi, sanki yeniden doğuşun bir habercisi gibiydi!..

Jennifer, ikizlerin küçüğüydü. Diğerinden dört dakika sonra doğmuştu.

Ölen ablalarından küçüğü de, üç yaşında dayken düşmüş ve aynı yerden yaralanmıştı!..

Ölende de, yaşayanda da, aynı yerdeki yara izi, onlar büyüdükçe göze batar olmuşlardı!..

Jennifer'in, doğuştan, kalçasında bulunan kırmızı leke; ölen küçük ablasında da doğuştan, aynen vardı!..

Jennifer'in, kalem tutmağa başladığı andan itibaren, sağ elinin orta parmağıyla kalem tutuşu ve kargacık burgacık yazısı, ölen küçük ablasınıninkiyle aynıydı!..

İkizlerin büyüğü Gillian'da da, ölen büyük ablasının bütün benzerlikleri bulunuyordu!.. Özellikle kardeşine harşı olan tavırları, tamamen büyük ablası Joanne'in Jacqueline'e olan tavırları gibiydi!..

Bir defasında, baba ve anne, tavan arasında bavulları düzeltirlerken, Gillian da yanlarına gelmişti. (Joanne'in çok sevdiği arap beşi, anne - baba, sarıp sarmalayıp, kızlarının ölümünden sonra bir dolabın gözüne yerleştirmişlerdi). Yanlarına gelen Gillian (o güne kadar hiç görmediği, bilmediği ve de hiç tavan arasına çıkmadığı halde), babasına yaklaşıp şöyle dedi :

— Baba, şu dolabı açsana. Orada, benim çok sevdiğim bir arap bebek olacak!..

Bir başka gün de, babası, bahçedeki çitleri boyarken, (kızlarının ölümünden beri karısının hiç giymediği, eşine ait) eski bir yağmurluğu, üstü kirlenmesin diye giymişti. Babasını bu yağmurlukla gören Jennifer, babasına :

— Baba, niçin annemin yağmurluğunu giydin? Annem bunu, bizi okula götürürken giyerdi.

Demişti ki, ikizler, bu yağmurluğun olduğunu henüz bilmiyorlardı bile!..

★★★

Dr. Banarjee de bunlara (şükür ki, şuuraltı dememiş), «eskiyi hatırlamalar» diyormuş! Ne biçim eskiyi hatırlamalarsa bunlar?!

Her reenkarnasyon olayında, bu tür, açık, katı izler görülmez... Belli ki, tespit ettiği diğer (80) olay gibi, bu da katı, maddesel reenkarnasyon izlerini, Dr. Banarjee gibilerin kafalarına vurmak için düzenlemiştir Yukarısı. Yahut böyle olayları, onların karşısına kasten çıkarmaktadırlar...

Her ne ise ortada, inkârı olanaksız gerçekler var... Ama inkâra, kulp takmalara rağmen, doyurucu -reenkarnasyon dışında, açıklamalar yok!..

★★★

«Leydi Nona» olayını da gelecek bir yazımıza birakalım...

RUH ve MADDE

4 YENİ KİTABINI SUNAR

1. İPNOZUN GERÇEK YÜZÜ (E. ARIKDAL) 150 TL.
2. ZAMANIN GİZLİ SAHİPLERİ (J. BERGIER) 150 TL.
3. GİZLİ PARAPSİKOLOJİ SAVAŞI (J. BERGIER) 150 TL.
4. PARAPSİKOLOJİ DERSLERİ 150 TL.

Yunus Emre'den

Sen seni ne sanırsan
Ayrığa da onu san
Dört kitabın mânâsı
Budur eğer var ise

★

Bu tılsımı bağlayan
Türlü dille söyleyen
Yere göğe sığmayan
Sıgmış bu can içinde

★

Çok aradım özledim
Yeri göğü aradım
Çok aradım bulmadım
Buldum insan içinde

★

Bana namaz kılmaz diyen
Ben kılarım namazımı
Kılarisem, kılmazisem
Ol Hak bilir niyazımı

Haktan başka kimse bilmez
Kâfir, müslüman kimdürür
Ben kılarım namazımı
Hak geçirdiyse nazımı

★

Aşksızlara benim sözüm
Benzer kaya yankısına
Bir zerre aşkı olmayan
Belli bilin yabandadır

★

Yoldaş olalım ikimiz
Gel dosta gidelim gönül
Haldaş olalım ikimiz
Gel dosta gidelim gönül

★

Ölüm haberi gelmeden
Ecel yakamız almadan
Ezrail hamle kılmadan
Gel dosta gidelim gönül